ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ

Για μια Μεγάλη Ελλάδα Σε μια Ελεύθερη Ευρώπη

ΛΑΪΚΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ | ΦΥΛΛΟΝ Νο 2 | ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1989 | ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 50

ΑΛΕΥΡΑΣ: «ΣΙΓΑ, ΜΑΣ ΑΚΟΥΝΕ...»

Την 11η, 12η και 13η Μαρτίου, το ενδιαφέρον ολόκληρου του Ελληνικού Λαού ήταν στραμμένο στη συζήτηση που γινόταν στη Βουλή σχετικά με την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας κατά της κυβερνήσεως. Από τη συζήτηση αυτή, που είχαμε την (ευ)καιρία να παρακολουθήσουμε τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά, πολλά και χρήσιμα συμπεράσματα βγαίνουν για κάθε αντικειμενικό παρατηρητή. Πρώτο συμπέρασμα η δολιότητα των μπολσεβίκων, που αφού «παγίδευσαν» τη Ν.Δ. στο θέμα της απλής αναλογικής, στη συνέχεια την άφησαν εκτεθειμένη στο ζήτημα της προτάσεως δυσπιστίας. Συμπέρασμα για μας, όχι καινούργιο, αφού για κάθε γνώστη της πρόσφατης ιστορίας του τόπου είναι δεδομένο πως κομμουνισμός και απάτη είναι το ένα και το αυτό. Από αυτό το γεγονός ακόμη φαίνεται για μια ακόμη φορά πόσο ανίκανοι είναι οι αστοί, όχι να αντιμετωπίσουν, αλλά ούτε και να συνδιαλλαγούν επί ίσοις όροις με τους κομμουνιστάς.

Στη διάρκεια των συζητήσεων αυτών, είχαμε ακόμη την (ευ)καιρία να δούμε το αληθινό πρόσωπο του κοινοβουλευτισμού, ένα πρόσωπο χυδαίο, υβριστικό, διχαστικό, γεμάτο εγωισμό, μικροπρέπεια και σοφιστείες. Καρνάβαλο αποκάλεσε ο κ. Ζίγδης τη σκηνή του Κοινοβουλίου των ημερών αυτών, μα πέρα από τα λόγια του κ. Ζίγδη, πολύ χαρακτηριστική της εικόνας του Κοινοβουλίου ήταν η ίδια η παρουσία του κ. Ζίγδη. Έτρεμε στο βήμα, έχανε τα λόγια του, έκανε συνεχή «σαρδάμ», χωρίς βέβαια να έχει γι' αυτό καμιά ευθύνη ο ίδιος, αφού ως γνωστό το «γήρας ου γαρ έρχεται μόνον». Αυτός σίγουρα δεν έχει ευθύνη, οι θεσμοί όμως δεν έχουν ευθύνη, αφού προς χάριν του κοινοβουλευτισμού διοικείται η χώρα από ένα καθεστώς γεροντοκρατίας; Πώς συμβαίνει για κάθε επάγγελμα, σε αυτόν τον τόπο, να υπάρχει ένα όριο ηλικίας, να υπάρχει ένας χρόνος συνταξιοδότησης και για τους πολιτικούς μας ο μέσος όρος ηλικίας να βρίσκεται πάνω από το όριο αυτό; Δυο εβδομηντάχρονοι σήμερα (Παπανδρέου - Μητσοτάκης) διεκδικούν την εξουσία, ένας εβδομηνταπεντάχρονος (Φλωράκης) ευαγγελίζεται την «κοινωνική αλλαγή» και ένας ογδονταπεντάχρονος συνταξιούχος «εθνάρχης» (Καραμανλής) εξακοντίζει χρησμούς και απειλεί με επάνοδο στην ενεργό πολιτική. Τι συμβαίνει και στην ηλικία, που κάθε Έλληνας πολίτης αποσύρεται για να περάσει τα τελευταία χρόνια της ζωής του ήσυχα με την οικογένειά του, οι πολιτικοί μας, αντιθέτως, απειλούν ο καθένας για λογαριασμό του πως θα μας κυβερνήσει; Τι συμβαίνει; Μήπως οι πολιτικοί μας δεν γερνάνε ποτέ, ξεπερνώντας και αυτόν τον ίδιο τον φυσικό Νόμο, έχοντας εξασφαλίσει την αιώνια νεότητα, πουλώντας ως άλλοι Μεφιστοφελήδες την ψυχή τους στον διάβολο της δημοκρατίας;

Πολλά ενδιαφέροντα και αποκαλυπτικά ακούστηκαν στην αίθουσα της Βουλής στην τριήμερη αυτή συζήτηση. Μεταξύ άλλων, ο ίδιος ο πρωθυπουργός αρκετές φορές επανέλαβε πως σκάνδαλα της Ν.Δ. δεν ήλθαν στη Δικαιοσύνη «για το καλό της πολιτικής ζωής του τόπου». Το ίδιο επανέλαβε αργότερα και ο Πάγκαλος, αυτή τη φορά πιο συγκεκριμένα, αναφέροντας την έκφραση «για το καλό του κοινοβουλευτισμού». Τώρα, σε τι μπορεί να ωφελεί τον τόπο το να καλύπτονται από τους οποιουσδήποτε οι οποιοιδήποτε καταχραστές του δημοσίου χρήματος, αυτό μόνον οι πολιτικοί μας μπορούν να το ξέρουν. Ο Λαός μας, πάντως, ο «πάντα ευκολόπιστος και πάντα προδομένος», γνωρίζει πολύ καλύτερα από τους πολιτικούς και τους κομματάρχες τους την αλήθεια, γι' αυτό και η διαφωνία στο λαό δεν είναι για το ποιος είναι τίμιος και ποιος κλέφτης, αλλά για το ποιος και πότε έφαγε περισσότερα, ποιος δηλαδή με άλλα λόγια είναι λιγότερο ή περισσότερο κλέφτης...

Να διαγραφεί από τα πρακτικά, φώναζε συνεχώς στη διάρκεια των συνεδριάσεων ο πρόεδρος της Βουλής κ. Αλευράς. Αλήθεια, με ποιο δικαίωμα εξωραΐζουν τους «ευγενείς» διαλόγους τους με «διαγραφές από τα πρακτικά» οι κ.κ. βουλευτές και δεν κοινοποιούν τα πραγματικά γεγονότα στο λαό; «Κύριοι, κινδυνεύουμε να αλληλογρονθοκοπηθούμε» φώναζε σε άλλη περίπτωση ο κ. Αλευράς. «Είστε κλέφτες», φώναζε η μια παράταξη στην άλλη. «Σκασμός ρεζίληδες», «κάτσε κάτω αποστάτη» ανταπατούσε η άλλη. Και ανάμεσα σε όλα αυτά, η φωνή του κ. Αλευρά να προσπαθεί να τους συνετίσει.

Η εικόνα του Κοινοβουλίου της 11ης, 12ης και 13ης Μαρτίου δεν ήταν μια εξαίρεση, ήταν η στιγμή της αλήθειας για το ποιόν των συγκεκριμένων θεσμών και προσώπων, ήταν μια εικόνα, που μας φέρνει στο νου τα αιώνια λόγια του Θεϊκού Πλάτωνος: «ΟΥΚ ΕΞ ΑΛΛΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΥΡΑΝΝΙΣ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ Η ΕΚ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ». Ήταν μια εικόνα αποκάλυψης και το επιμύθιόν της η κυνική ομολογία, η μοναδική έγνοια και φροντίδα του κ. Αλευρά, προέδρου του Σώματος των βουλευτών, όπως ακούσθηκε μέσα από τα ραδιόφωνά μας: «Κύριοι συνάδελφοι, συνέλθετε, ΜΑΣ ΑΚΟΥΕΙ Ο ΛΑΟΣ!» ή όπως αλλιώς θα λέγαμε με απλά λόγια: «ΣΙΓΑ, ΜΑΣ ΑΚΟΥΝΕ»!

Η ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΣ

Πολλοί αναγνώστες της εφημερίδας μας, μα και φίλοι και Συναγωνιστές, μας ρώτησαν τι σημαίνει και τι συμβολίζει η ονομασία: «Έτος Μηδέν». Στο ερώτημα αυτό θα απαντήσουμε ικανοποιώντας την απορία τους με όσο πιο απλά λόγια μπορούμε.

Το μέγεθος χρόνος, ως γνωστόν, είναι, όπως και πειραματικά έχει αποδειχθεί, μέγεθος «σχετικό». Αυτό σημαίνει πως από μόνος του ο χρόνος δεν έχει έννοια, δεν έχει οντότητα. Έτσι, σε ένα απόλυτο κενό η έννοια χρόνος και επομένως και η μέτρηση του χρόνου δεν έχει καμία σημασία.

Αυτά που συμβαίνουν στην Πατρίδα μας εδώ και αρκετούς αιώνες, θα μπορούσε «Ιστορικά» να λεχθεί πως αντιπροσωπεύουν ένα απόλυτο κενό. Οι εξαιρέσεις και οι Μεγάλες Μορφές, που εμφανίσθηκαν στο διάστημα αυτό στο προσκήνιο της ιστορίας δεν ήσαν, πρέπει να το ομολογήσουμε, αρκετές για να καθορίσουν για το Λαό μας ένα Νέο Ορόσημο, για να σημαδέψουν για την Ιστορία μας, τη Νέα Αρχή.

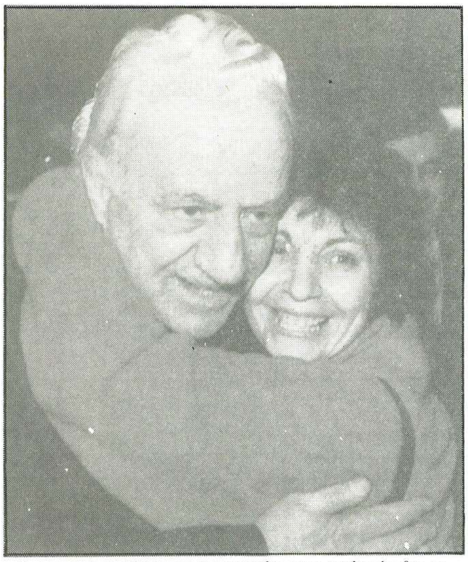
Η αρχή των Ολυμπιακών Αγώνων στην αρχαιότητα και η κτίση της Κων/πόλεως στο μεσαίωνα, ήταν δύο σημάδια, δύο Αρχές για δύο διαφορετικές περιόδους της ιστορίας του Γένους μας. Σήμερα όμως, τίποτε δεν υπάρχει που να δείχνει στην Πατρίδα τον δρόμο της Μοίρας της, τον προορισμό της. Γι' αυτό και εμείς ονομάσαμε την εφημερίδα μας «ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ», έχοντας γνώση του σημερινού ιστορικού κενού του Ελληνισμού και προσδοκώντας τη Μεγάλη Εκείνη Ημέρα, που ο Γενναίος Λαός μας θα κάνει και πάλι μια ΝΕΑ ΑΡΧΗ, που θα θαμπώσει την Οικουμένη. Προσδοκώντας την ημέρα που ο Ελληνισμός θα ορθώσει και πάλι περήφανος το ανάστημά του και θα σταματήσει επιτέλους να στέκει γονατιστός απέναντι στους κάθε λογής ξένους, προσδοκώντας τη ΝΕΑ ΑΡΧΗ αγωνιζόμαστε για να αποκτήσει και πάλι ο χρόνος για την Πατρίδα μας την Ιστορική σημασία του.

ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ

Τι κρύβει ο Συνασπισμός της Αριστεράς

Εκστασιασμένοι και έκπληκτοι παρακολουθούν οι Δυτικοί τις «αλλαγές» που «συντελούνται» τελευταία στη Σοβιετική Ένωση. «Αλλαγές» που πήραν το χαρακτηριστικό και πασίγνωστο όνομα ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ. Ενθουσιασμένοι παρακολουθούν τα «φιλελεύθερα» ανοίγματα του Γκορμπατσώφ και αφελώς πιστεύουν πως ο κομμουνισμός σαν καθεστώς τυραννικό, απάνθρωπο και ανελεύθερο τέλειωσε... ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΨΕΜΑ! Τίποτε στην ουσία δεν άλλαξε στη Σοβιετική Ένωση, ούτε με την καταδίκη του Σταλινισμού, ούτε με τις δηλώσεις και μόνο του Γκορμπατσώφ περί ελευθερίας. Είδατε να καταδικάζεται πουθενά η εισβολή στην Ουγγαρία, στη Τσεχοσλοβακία, στην Ανατολική Γερμανία; Τίποτε! Είδατε πως αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει το Σοβιετικό Κράτος τα Πατριωτικά Κινήματα στην Αρμενία, στην Λεττονία, στη Λιθουανία, στη Γεωργία; Τίποτε λοιπόν στην ουσία δεν άλλαξε στο Ανατολικό μπλοκ και ο Γκορμπατσώφ είναι όπως πολύ χαρακτηριστικά γράφει ο Αλαίν ντε Μπενουά, ο τελευταίος Σταλινικός.

Ο ηλικιωμένος κύριος της φωτογραφίας με το «καλοκάγαθο» χαμόγελο, έχει καταδικασθεί τέσσερις φορές σε θάνατο για δολοφονίες αθώων και εγκλήματα κατά της Πατρίδος.

Το να γράψει βέβαια κανείς κατά του μπολσεβικισμού χωρίς να καθορίσει τη δική του πολιτική και ιδεολογική ΘΕΣΗ, εμπεριέχει τον κίνδυνο να θεωρηθεί υπέρμαχος του φιλελευθερισμού κατ' αναλογίαν όπως το να μιλήσει κανείς σήμερα κατά του ΠΑΣΟΚ μπορεί να θεωρηθεί σαν υπεράσπιση της Νέας Δημοκρατίας.

Πριν λοιπόν από το οτιδήποτε πρέπει να πούμε τούτο: ΓΙΑ ΜΑΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ. Για μας τόσο στην «ελεύθερη» καπιταλιστική δύση, όσο και στη «σοσιαλιστική» ανατολή, οι λαοί βρίσκονται κάτω από φαινομενικά διαφορετικά, αλλά στην ουσία όμοια, τυραννικά καθεστώτα.

Το μόνο που άλλαξε στη Σοβιετική Ένωση με τον Γκορμπατσώφ ήταν η σχέση του Σοβιετικού Κράτους με τους Εβραίους. Αμέσως μετά την άνοδο του Γκορμπατσώφ οι Εβραίοι «διαφωνούντες διανοούμενοι» αφέθησαν ελεύθεροι, επετράπη σχεδόν ελεύθερα η μετανάστευση στο Ισραήλ και ήδη σήμερα βρίσκεται η Σοβιετική Ένωση στο σημείο να είναι έτοιμη να αναγνωρίσει το Ισραήλ και να συνάψει πλήρεις διπλωματικές σχέσεις μαζί του. Το γεγονός αυτό ας είναι αρκετό για να βγάλουν τα συμπεράσματά τους αυτοί, που θέλουν να βλέπουν τα πράγματα στην αληθινή τους διάσταση. Όσο για την ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ δεν είναι τίποτε άλλο από μια Στρατηγική Αναδίπλωσης του μπολσεβικισμού, πιστή στον Λενινιστικό κανόνα: «δύο βήματα μπρος, ένα βήμα πίσω».

—Όπως λοιπόν σε ολόκληρη τη Δύση, έτσι και στην Ελλάδα οι αστοί εφησυχάζουν με τη λεγόμενη Περεστρόικα, πιστεύοντας πως δεν υπάρχει κίνδυνος από τα αριστερά επιβεβαιώνοντας για μια ακόμη φορά την άλλη σπουδαία ρήση του Λένιν: «οι αστοί θα μας δώσουν το σκοινί που θα τους κρεμάσουμε». Και όχι μόνο εφησυχάζουν, αλλά χάριν μιάς μικροπολιτικής σκοπιμότητος προχωρούν σε προεκλογικές φαλκιδευμένες συμφωνίες με τους μπολσεβίκους.

—Ο συνασπισμός της αριστεράς είναι πια γεγονός και είναι ένα

Συνέχεια στη σελίδα 2

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

γεγονός όχι μη αναμενόμενο για τους γνώστες των πολιτικών πραγμάτων. Ήταν κάτι που προετοιμαζόταν εδώ και πολλά χρόνια στα γραφεία της Μόσχας, αφού το τέως λεγόμενο κόμμα του «εσωτερικού» και σήμερα ΕΑΡ δεν ήταν και δεν είναι τίποτε άλλο από ένα προπέτασμα καπνού για να πείσει τους αφελείς και για να σπάσει το πολύ ισχυρό μέχρι πριν λίγα χρόνια ταμπού του αντικομμουνισμού στη χώρα μας. Στις εκλογές που έρχονται, ο «Συνασπισμός» διεκδικεί ένα ποσοστό σίγουρα μεγαλύτερο του 15% και με απλή αναλογική διεκδικεί το ρόλο του ρυθμιστή των πολιτικών πραγμάτων της χώρας. Η ευθύνη γι' αυτή την εθνικά δυσάρεστη κατάσταση ανήκει ολοκληρωτικά στα αστικά κόμματα. Πρώτα στον Καραμανλή, που νομιμοποίησε αυθαίρετα και κατά παράβασιν του Συντάγματος το ΚΚΕ, στη συνέχεια στη Νέα Δημοκρατία, που ανέχθηκε σε μέσα μαζικής ενημερώσεως και σε χώρους εργασίας και νεολαίας την κόκκινη προπαγάνδα και τέλος στο ΠΑΣΟΚ, που όχι μόνο ανέχθηκε, αλλά και προώθησε, για ψηφοθηρικούς λόγους, την αριστερή ψευδολογία. Λέγουν οι οπαδοί του ψευτοεθνάρχη και οι αφελείς «φιλελεύθεροι» πως έπρεπε να νομιμοποιηθεί το ΚΚΕ, «γιατί έτσι θα τους ξέρουμε». Απύθμενο βάθος βλακείας, λες και για να ξέρουμε τους κλέφτες θα πρέπει να νομιμοποιήσουμε την κλοπή. Βλακεία της οποίας τα αποτελέσματα θα δούμε στις επόμενες εκλογές, αφού ως γνωστον τις εκλογές του '74 η ενωμένη τότε αριστερά είχε πάρει 8% περίπου και σήμερα διεκδικεί το διπλάσιο!

—Μιλούν και λένε για εθνική συμφιλίωση. Πέρα από το γεγονός ότι τη βλέπουν εντελώς μονόπλευρα, σημασία έχει ακόμη το αναμφισβήτητο και σημαντικότατο γεγονός πως εθνική συμφιλίωση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί με κόμματα που φέρνουν το διχασμό, με μπολσεβίκους και διεφθαρμένους αστούς πολιτικούς.

—Βγήκε και μίλησε ο Κύρκος στην ιδρυτική συγκέντρωση του «συνασπισμού» και με έξαρση ποιητική μίλησε για χελιδονάκια και κουραφέξαλα. Η ποίηση όμως που έβαλε στα λόγια του ο Κύρκος δεν ταίριαζε σίγουρα με τον δολοφόνο, που έστεκε δίπλα του, τον καταδικασμένο τέσσερεις φορές σε θάνατο Φλωράκη, που είχε σφαγιάσει μέχρι ενός τους τραυματίες του Στρατιωτικού Νοσοκομείου Καρπενησίου. Κι αν υπάρχουν σήμερα πολιτικάντηδες πρόθυμοι για να του σφίξουν το χέρι, οι Έλληνες, οι πραγματικοί Έλληνες δεν πρόκειται ποτέ να τον συγχωρέσουν. Γι' αυτούς θα είναι πάντα ένας κοινός δολοφόνος, ένας απόφοιτος της Στρατιωτικής Ακαδημίας της Μόσχας...

—ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΤΟΙ, Πολεμήστε τον μπολσεβικισμό, όχι για να υπερασπισθείτε τα εργοστάσια και τα πλοία των πρόθυμων για συνεργασία μαζί του καπιταλιστών, αλλά για την Πατρίδα και τον Λαό.

—ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ, Πολεμήστε τον μπολσεβικισμό, όχι για την «ελεύθερη οικονομία» και την ασυδοσία των πολυεθνικών, αλλά για το δικαίωμά μας στη ΦΥΛΗ, στην ΠΑΤΡΙΔΑ, στον αληθινό ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

«Βοσκοί στη μάντρα της Πολιτείας. Οι λύκοι, οι λύκοι!
Στα όπλα Ακρίτες!
Μακρυά οι φαύλοι και οι περιττοί
καλαμαράδες και δημοκόποι και μπολσεβίκοι - για λόγους άδειους ή για του ολέθρου τα έργα βαλτοί!»
= ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ =

«Για ένα θέμα που πνίγει κυριολεκτικά 4 εκατομμύρια κατοίκους του λεκανοπεδίου – τη μισή Ελλάδα – ήταν παρόντες χθες βράδυ στο Βουλευτήριο 4 βουλευτές... Οι τρεις στη φωτογραφία. ..».

Η παραπάνω φωτογραφία και ο υπότιτλος δεν είναι από καμμία «φασιστική – αντικοινοβουλευτική» εφημερίδα. Είναι από το «προοδευτικό» ΕΘΝΟΣ...

Δεν είναι ένας καινούργιος νόμος που κατασκευάστηκε απ' τα «φαντάσματα του φασισμού», ούτε και δημιούργημα της «αρρωστημένης σκέψης» των εγκληματιών του μεσοπολέμου. Είναι μια ύψιστη, φιλική, ανθρώπινη και βεβαίως δημοκρατική «ρήση» που την ακούς πλέον οπουδήποτε εκφράσεις και τον παραμικρό προβληματισμό σου για τον κόσμο που ζεις· έρχεται σαν απαράμιλλη συμβουλή για να σε καλύψει απ' τους κινδύνους που ελλοχεύει το δικαίωμά σου να ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ· πολύ περισσότερο το δικαίωμά σου να δρας: «Μην ασχολείσαι με την Πολιτική»!

Πόσες φορές δεν το άκουσες απ' τους ανθρώπους που σ' αγαπούν και νοιάζονται για σένα. Και πραγματικά, ίσως κάποτε αισθάνθηκες δυσφορία απέναντι στα επίσημα χείλη των άνομων διαφεντευτών της Γης σου, που σε θέλουν «άτομο ενημερωμένο, υπεύθυνο και πολιτικοποιημένο» όπως με ελαφράν την καρδία και περισσήν ευγλωτία σου έλεγαν! Προτού όμως προσπαθήσουμε να διεισδύσουμε στα «άδολα» δημοκρατικά ευτράπελα των σύγχρονων καιρών, ας κάνουμε τον κόπο να διασαφήσουμε το τι σημαίνει για μας ο όρος «ΠΟΛΙΤΙΚΗ» και ίσως απ' αυτό και μόνον βγει το γιατί σήμερα ο Λαός και ο Τόπος μας έχει την άμεση ανάγκη της εξάσκησης κάποιας «άλλης» Πολιτικής – με λιγότερη φλυαρία και περισσότερο σεβασμό στην Ελληνική πραγματικότητα και στο Μέλλον του Λαού μας.

Αληθινή ΠΟΛΙΤΙΚΗ για μας σημαίνει γενικά τη γνώση και την επίλυση εκείνων των προβλημάτων που θα παραμείνουν σημαντικά και στο μέλλον αν δεν επιλυθούν· προβλήματα που έχουν να κάνουν με την ίδια την ύπαρξή μας ως Πατρίδος και ως Λαού. Η Πολιτική για μας δεν είναι σκοπός – ούτε και το κράτος· αλλά «μέσα» τα οποία στα χέρια μιας πραγματικής Ηγεσίας θα χρησιμοποιηθούν για την επιβίωση και προκοπή της Πατρίδας. Και όχι μόνον η Πολιτική και το κράτος, αλλά και η επιστήμη και η τεχνολογία. Έχει ακόμη ειπωθεί ότι η Πολιτική είναι μια Τέχνη, είναι η ενασχόληση με τα κοινά. Πολιτική είναι κάθε κομμάτι της ζωής μας· απ' τα πρώτα στάδια της συμπεριφοράς μας ως την πιο άκρατη ποιητική μας ενατένιση. Πολιτική ίσως είναι πολλά ακόμη· θεωρίες επί θεωριών – μα εμείς οι Έλληνες Πατριώτες δεν ανήκουμε ούτε στους «θεωρητικολογούντες» ούτε στους «φιλοσοφούντες». Αρκετά λοιπόν! Μας ενδιαφέρει η ΠΟΛΙΤΙΚΗ που έχει να κάνει με τον Λαό και όχι με τη «φιλοσοφία»· αυτό μας επιβάλλει η Πίστη την οποία έχουμε ενστερνισθεί και από 'κει πηγάζει η αποφασιστικότητα και η δύναμη να αρνηθούμε την απάτη της δημοκρατικής «φιλολαϊκής» πολιτικής και να εργασθούμε για την επίτευξη των αρχών της δικής μας· πρωτίστως έχοντας άμεση επίγνωση της κρισιμότητας των καιρών και των προβλημάτων.

Απ' όλα αυτά εξυφαίνεται θαυμάσια η ειδοποιός διαφορά μας απ' το υπάρχον κυρίαρχο σύστημα. Και ας δούμε πρώτα εκείνους που «ιερουργούν» στο όνομα αυτού του συστήματος: τους δημοκράτες πολιτικούς. Τι πιο άθλιο έχει να επιδείξει η Ιστορία και ο Κόσμος μας απ' αυτές τις ευτραφείς υπερφίαλες φιγούρες που έρχονται να μας σώσουν κατ' επάγγελμα αφού η καρέκλα της εξουσίας τους ανήκε πρώτα στον μπαμπά ή στον θείο; Ή τέλος πάντων κατακτήθηκε (!) από κάποιον «αξιοπρεπή συνταξιούχο» μας που επένδυσε τόσο έξυπνα τις παχυλές απολαβές του; Κι αν πραγματικά η Πολιτική είναι ΚΑΙ επιστήμη – τότε μην αναρωτηθείτε γιατί δεν είδατε εξηντάρηδες κύριους να γίνονται γιατροί, καθηγητές, νομικοί κτ.λ., κτ.λ, παρά μόνον Πολιτικοί!

Πραγματικά ανθρωπάκια, κομπλεξικοί εκμεταλλευτές, ξένοι με το λαό, ικανοί μόνο για δεξιώσεις, καθωσπρεπισμούς, τέια και πάρτυ αντάμα με τη γλοιώδη πλουτοκρατία και τους «εκλεκτούς» (πλην ομοφυλόφιλους στην πλειοψηφία) καλλιτέχνες μας! Χωρίς κανένα ήθος, χωρίς ποτέ μια ώρα πραγματικής εργασίας – είναι οι χειρότεροί μας – κι όμως εξουσιάζουν τις τύχες μας! Ε! αυτό μόνο η Δημοκρατία θα μπορούσε να το καταφέρει...

Πριν λίγο καιρό, μπαίνοντας σ' ένα ΤΑΞΙ και συζητώντας με το γέροντα οδηγό, περί των «μυθιστορηματικών» όντως καταστάσεων της τωρινής πολιτικής μας ζωής, μου είπε σαν συμβουλή κάτι που το βρήκα καίτοι απλό, σαν την πιο βαθιά κουβέντα που άκουσα ποτέ από άνθρωπο του υπέροχου λαού μας: «Παιδί μου, οι Λαοί πάνε καλά μόνον όταν τους κυβερνούν οι καλλίτεροί τους και δυστυχώς οι καλλίτεροι δεν διακρίνονται – ίσως γιατί δεν υπάρχουν! – στον κύκλο των κομμάτων που κάθε τέσσερα χρόνια εκλέγουμε»! Είναι μια ΑΛΗΘΕΙΑ που δεν θέλουμε να πιστέψουμε καίτοι όλοι την γνωρίζουμε, καίτοι μας έρχονται οι απανωτές απογοητεύσεις μέσα απ' τις απατηλές επιλογές των μηχανισμών του συστήματος. Και είναι πολύ φυσικό! Ξεχνάμε εύκολα ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΟ για πολλούς λόγους σε μια εποχή με θεό το Συμφέρον και το Χρήμα: περιμένουμε το διορισμό απ' το παράθυρο, την ευνοϊκή μετάθεση, το χαμηλότοκο δάνειο, την ησυχία, τις ανέσεις και την καλοπέρασή μας (εξάλλου πιστέψτε με, δεν είναι λίγο «βλαβερό» το να καταλαβαίνεις, το να σκέφτεσαι, πολύ περισσότερο το ν' αγωνίζεσαι, σήμερα. ΕΜΕΙΣ το γνωρίζουμε πολύ καλά αυτό!). Αλλά να μην ξεφύγουμε: οι Δημοκράτες πολιτικοί έθαψαν την Ιεραρχία, το Καθήκον, την ευθύνη, έθαψαν την Αξιοκρατία. ***ΠΟΙΟΣ ΕΜΕΙΝΕ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΛΠΙΖΕΙ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑ;*** *Και θα μου πείτε ότι «έτσι είναι – ας τα δεχτούμε» (ο ραγιαδισμός, εξάλλου, δεν πέθανε το 1821!). Εύκολη λύση, καμωμένη όμως για δειλούς, για ανίκανους, για όλους εκείνους που η Ιστορία προσπέρασε δίχως καν να τους ρίξει την περιφρονητική της ματιά – γιατί αυτοί δεν αξίζουν ούτε το ίδιο το φτύσιμό της! Στη δημοκρατία όλοι αυτοί οι θλιβεροί παρίες των συγχρόνων κοινωνιών, όλοι τούτοι οι μεταξοσκώληκες των τσιμεντουπόλεων, όλοι τούτοι οι φτηνοί κομπάρσοι, τα τύμπανα που ηχούν ανάλογα στο ρυθμό του όποιου τυμπανιστή, στη δημοκρατία το επαναλαμβάνω όλοι αυτοί βρήκαν «το ιδανικό τους», που είναι ακριβώς το να μην κάνουν τίποτα και να τα ζητούν όλα! Είναι ακριβώς η αλήθεια που λέει ότι το άτομο δεν έχει να χάσει τίποτα στην ησυχία (και στη βλακεία, βεβαίως), ενώ έχει πάμπολλα να στερηθεί όντας ανήσυχο και δημιουργικό... Πολύ λογικό είναι μια κοινωνία με τέτοιους «θεούς» να φτιάχνει τέτοιους «λαούς», να θάβει τους καλλίτερούς της και να αναγορεύει σε «ηγέτες» τους πουλημένους λακέδες, τους φλύαρους γυναικίζοντες λωποδύτες, τους άρπαγες κομπογιαννίτες της τωρινής ζοφερής κατάστασης!*

«Μακρυά οι φαύλοι και οι περιττοί, καλαμαράδες και δημοκόποι και μπολσεβίκοι – για λόγους άδειους ή για του ολέθρου τα έργα βαλτοί»: Κωστή Παλαμά, εσύ τόπες καθαρά, εμείς είχαμε κλειστά τα αυτιά και την καρδιά – Κι όλοι αυτοί που Εσύ έδιωχνες «μακρυά»· ναι, όλοι αυτοί είναι οι άνομοι διαφεντευτές της Γης μας! Και οι Ακρίτες «πού»; «ποιοι»; ***ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ, ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΣΤΕΡΝΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ – ΥΠΟΣΧΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΦΑΥΛΟΥΣ ΥΠΟΝΟΜΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΡΑΤΣΑΣ ΜΑΣ ΠΙΟ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΟ «ΜΑΚΡΥΑ» ΣΟΥ! ΕΤΣΙ ΜΟΝΟ ΜΑΣ ΕΜΑΘΕ ΤΟΥΤΗ Η ΓΗ ΝΑ ΤΙΜΟΥΜΕ ΤΙΣ ΜΝΗΜΕΣ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΤΗΣ!***

Ας εξετάσουμε όμως το πώς στέκονται έναντι των προβλημάτων της Πατρίδος και του Λαού μας, οι δημοκράτες πολιτικοί μας. Θα πως δυο - τρια παραδείγματα που θα το καταδείξουν. Δύο απ' τα πολλά καυτά εθνικά μας θέματα είναι το «Μακεδονικό» και οι «Τούρκοι της Θράκης». Στο μεν πρώτο «βλέπω» τους Βούλγαρους και Σλάβους να ξεχύνονται στα νότια – αντιμέτωπός τους ο «γίγας» υπουργός μας ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ μόνος· με τις ρήσεις του ΗΡΟΔΟΤΟΥ, κάποια εκθέματα της Βεργίνας, τη φωτογραφία του Λευκού Πύργου όλα ατράνταχτες αποδείξεις της πανάρχαιας Ελληνικότητας της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ μας! Και, ω! του θαύματος: οι Βούλγαροι και Σλάβοι τον πλησιάζουν και αφού κοιτούν με δέος τα όσα τους δείχνει – θορυβημένοι και τρομαγμένοι κάνουν μεταβολή και επιστρέφουν στα σπίτια τους δοξολογώντας το Θεό που τους φώτισε με την Αλήθεια έστω και κάπως αργά! Και μην γελάστε ω! κουτοί, γιατί εγώ αυτό έχω καταλάβει ότι θα γίνει σε μερικά χρόνια!!! Και περνάω στους Τούρκους της Θράκης: σήμερα, περί τις 200 χιλιάδες και αυξήσεις σε ρυθμούς ασύλληπτους (τι να κάνουμε, οι Τούρκοι δεν έμαθαν από «οικογενειακό προγραμματισμό» και «αντισυλληπτικά»!). Πώς τα βλέπουν όλα αυτά οι Δημοκράτες μας – λαμβάνοντας υπόψη και τα πρόσφατα διαβήματα της Άγκυρας ότι τους βασανίζουμε! – βγαίνει ο εκπρόσωπός μας και λέει ότι «δεν είναι Τούρκοι, αλλά Μουσουλμάνοι» και έτσι... ως δια μαγείας το πρόβλημα ανώδυνα ελύθη! (ας κοιμούνται το λοιπόν ήσυχα οι Θράκες Έλληνες – όσοι μείνανε – η Δημοκρατία εφρόντισε και γι' αυτούς – κι άφησε κάποιους κακούς να συνεχίζουν πικρόχολα να λένε ότι δυστυχώς Ο ΗΛΙΟΣ ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΜΕ ΚΟΣΚΙΝΟ!). Αλλά η Δημοκρατία δεν έκανε μόνο αυτά για τους Τούρκους της Θράκης (που κατά τη συνθήκη της Λωζάνης το 1923, θα έπρεπε να είναι αριθμητικά ίσοι με τους Έλληνες της Κ/Πολης - Ίμβρου - Τενέδου, δηλαδή 5.000 σήμερα!) «εκλεκτά» μέλη του «Ελληνικού» Κοινοβουλίου είναι ΚΑΙ δύο ΤΟΥΡΚΟΙ βουλευτές (και θα γίνουν περισσότεροι τις προσεχείς εκλογές)· αλήθεια η δη-

«ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ»
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1989
ΕΚΔΟΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΑΝΟΣ ΛΟΥΚΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 52 – 3ος ΟΡ.
ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
7 – 10 μ.μ. ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΤΙ ΚΡΥΒΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ Η ΕΟΚ

***Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ**, της Ευρώπης των Πατρίδων, της Ευρώπης του Πλάτωνος, του Γκαίτε, του Καρλομάγνου δεν έχει καμμία σχέση με την ΕΟΚ, με την άθλια αυτή εταιρία των εβραϊκων πολυεθνικών.*

Όλοι μιλούν για την ΕΟΚ. Κάποτε στο παρελθόν άλλοι υπέρ και άλλοι κατά. Σήμερα όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας έχουν πλέον αποδεχθεί την ΕΟΚ, και την παρουσία σε αυτή της χώρας μας σαν δεδομένο γεγονός. Οι δημαγωγικές εξαγγελίες το πάλαι ποτέ του ΠΑΣΟΚ περί δημοψηφίσματος για την παραμονή ή όχι στην ΕΟΚ πετάχθηκαν ως ήταν φυσικό στα σκουπίδια κι αυτό γιατί το ΠΑΣΟΚ ανήκει στον ίδιο κύκλο εξουσίας και με την Ν.Δ. και με την ΕΟΚ. Η αριστερά, που κάποτε ήταν ριζικά αντίθετη με την ιδέα της συμμετοχής στην ΕΟΚ σήμερα έχει υπαναχωρήσει και με την ιδρυτική διακήρυξη του «συνασπισμού» δείχνει εμμέσως πλήν σαφώς ότι δεν σκοπεύει σε καμμία περίπτωση να θέσει πολιτικό θέμα. Αυτό γιατί ο «μπαμπάς Γκορμπατσώφ» έχει επιβάλλει «αλλαγή πλεύσεως» και γιατί με δεδομένη την «στροφή» της Σοβιετικής Ενώσεως συμφέρει τον διεθνή μπολσεβικισμό μια ισχυρή παρουσία μέσα στα πλαίσια της ΕΟΚ.

Αυτο ομως που είναι το σημαντικότερο είναι πως 8 χρόνια μετά την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ και τρία μόλις χρόνια πριν την οριστική και πλήρη ένταξη ο λαός δεν γνωρίζει τι ακριβώς αντιπροσωπεύει η ΕΟΚ. Πέρα από κάποια συνθήματα, που περιστασιακά ρίχτηκαν, ενημέρωση για το τόσο αυτό σοβαρό ζήτημα ούτε έγινε, ούτε γίνεται, ούτε και πρόκειται να γίνει. Αυτό που είναι βέβαιο είναι πως η ΕΟΚ δεν αποτελεί σε καμμιά περίπτωση μια κοινότητα των ευρωπαϊκών λαών με κάποιους κοινούς στόχους, στόχους πολιτικούς, ιδεολογικούς, κοινωνικούς. Και αυτό αποδεικνύεται και από μόνη την πιθανότητα εισόδου στην ΕΟΚ της Τουρκίας, του Ισραήλ και του Μαρόκου, εισόδου που συζητείται επίσημα στα πλαίσια των διαδικασιών της Κοινότητας.

Είναι γεγονός λοιπόν πως το σύνολο του πολιτικού κόσμου της χώρας έχει δεχθεί την παρουσία μας στην ΕΟΚ. Είναι όμως επίσης δυστυχώς γεγονός και πως η πλειοψηφία του ελληνικού λαού έχει επίσης παραδεχτεί αυτό σαν δεδομένο. Αυτό είτε από άγνοια και αμορφωσιά, είτε παρασυρμένο από τους πολιτικούς και από την ξενομανία, που μαστίζει το λαό μας, είτε πιστεύοντας αυτά τα δύο μεγάλα ψέματα, με τα οποία οι πολιτικοί μας δικαιολογούν την προδοσία τους και την κακομοιριά μας. Τα ψέματα αυτά είναι τα εξής: α) Πώς η Ελλάδα είναι φτωχή χώρα, πράγμα ανυπόστατο και ψευδέστατο για το οποίο σε προσεχές μας φύλλο θα αναφερθοι με αναλυτικά και β) πώς οι ξένοι θα μας βοηθήσουν, πράγμα που ουδέποτε συνέβη στη διάρκεια της ελληνικής ιστορίας, και ούτε και τώρα πρόκειται να συμβεί.

Στην πρόσφατη συνέντευξή του ο πρόεδρος της Ν.Δ. αναφερόμενος στο νόμο για την πρόωρη συνταξιοδότηση των αγροτών είπε πως η διάταξη αυτή της ΕΟΚ, δεν είναι πρόσφατη, αλλά υπάρχει από το 1981, από την αρχή δηλαδή της εντάξεως της χώρας μας στην ΕΟΚ. Αυτή η δήλωση είναι πολύ σημαντική εάν σκεφτεί κανείς πως ο νόμος αυτός προβλέπει για την συνταξιοδότηση των αγροτών την εγκατάλειψη εκ μέρους τους κάθε αγροτικής ασχολίας (λες και είχε πρόβλημα η χώρα εγκαταλελειμένων χωραφιών και χρειαζόταν η ΕΟΚ για να εγκαταλειφθούν και τα υπόλοιπα). Αυτός ο νόμος σημαίνει πως σκοπός της ΕΟΚ είναι να πάψει η χώρα μας να είναι χώρα αγροτική. Όμως το ισχυρότερο επιχείρημα υπέρ της εντάξεως της Ελλάδας στην ΕΟΚ ήταν πως τα αγροτικά μας προϊόντα θα βρουν ανοιχτή μια πλούσια και μεγάλη αγορά. Επιχείρημα που από την αποκάλυψη του κ. Μητσοτάκη στην πρόσφατη συνέντευξή του πέφτει αφού κατεύθυνση της ΕΟΚ από το 1981 ακόμη ήταν να μειωθεί η αγροτική μας παραγωγή.

Τότε όμως, γιατί μπήκαμε στην ΕΟΚ αφού μόνο στον αγροτικό τομέα θα μπορούσαμε να είμαστaν συναγωνίσιμοι; Σε τι τελικά θα «χρησιμεύσει» η χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα; Σκοπός της ΕΟΚ είναι να γίνει η Ελλάδα μια χώρα τουριστική με βιομηχανίες συγχρόνως μεταπρατικές, κυρίως ειδών τροφίμων.

Σκοπός οπωσδήποτε αντίθετος προς τους σκοπούς της Ελλάδας, της Ελλάδας όπως τουλάχιστον θα έπρεπε να την αντιλαμβάνεται κάθε πατριώτης. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο και ο καθένας μας έχει καθήκον να αγωνιστεί για να βγει η χώρα μας από την ΕΟΚ, καθώς επίσης και θα πρέπει να αντιληφθεί τον καταστροφικό ρόλο που έπαιξε για τη χώρα ο γηραλαίος ψευτοεθνάρχης της Πολιτείας.

Τελειώνοντας σας παρουσιάζουμε δύο ειδήσεις, απόλυτα σχετικές με τα προαναφερόμενα. Με πρόσφατη απόφασή του ο Άρειος Πάγος έκρινε ως αντικειμένη της ιδρυτικής πράξεως εισόδου της χώρας μας στην ΕΟΚ την προϋπόθεση ελληνικής ιθαγένειας, για να ασκήσει κανείς στη χώρα μας το επάγγελμα του πολιτικού μηχανικού, του αρχιτέκτονα, του δικηγόρου και του ιατρού. Αυτό σημαίνει όπως αντιλαμβάνεσθε ακόμη μεγαλύτερη ανεργία από αυτήν που υπάρχει στους κλάδους αυτούς. Εξάλλου στο συμβούλιο Υπουργών Ναυτιλίας της ΕΟΚ ετέθη από την Αγγλία το θέμα της ελληνικής αποκλειστικότητας ακτοπλοΐας (ΚΑΜΠΟΤΑΖ) στις ελληνικές θάλασσες.

Υποστήριξε δε ο Άγγλος υπουργός, και έχει δίκιο, πως με βάση τις συμφωνίες της ΕΟΚ αυτό είναι παράνομο. Το συμβούλιο κατ'αρχάς επεφυλάχθη να απαντήσει, είναι όμως βέβαιο πως μελλοντικά η ελληνική αποκλειστικότητα θα παύσει να υφίστανται. Σκεφτείτε πόσο σημαντικό είναι εθνικά αυτό το θέμα αφού αφορά κυρίως το Αιγαίο και αφού εάν τελικά η Τουρκία μπει στην ΕΟΚ τίποτε δεν θα εμποδίσει τα τουρκικά πλοία να διασχίζουν το Αιγαίο.

μοκρατια ποιο ΕΘΝΟΣ υπηρετεί – το Ελληνικό ή το Τουρκικό; Και πώς θα με πείσει εμένα ότι θα επιλύσει τα εθνικά μας θέματα με «τις κλειστές συνεδριάσεις της Βουλής» – χωρίς να βγάλει έξω τους ΔΥΟ Τούρκους της; ΑΠΛΑ, απλοϊκά ερωτήματα που θέλουν απάντηση – ας τη δώσουν άλλοι όμως, ε;

*Και περνάω σε άλλης φύσεως προβλήματα του Λαού και της Πατρίδος – τα λεγόμενα κοινωνικά, που δεν ξεχρίζονται βέβαια απ' τα εθνικά... «Το πρόβλημα στέγης» – έβγαλαν κάποιους φιλολαϊκούς νόμους για τα ενοικιαστήρια και εγώ που ήμουν από χωριό ήρθα εδώ και σαν μαθηματικό μυαλό έκανα τους αναλυτικούς υπολογισμούς μου: Δυάρι στη Ν. ΣΜΥΡΝΗ, τόσα τ.μ., ενοίκιο 8.600. Τι ωραία, τι καλά – ως τη στιγμή που βρέθηκα μόνος μπρος στον ιδιοκτήτη που βλοσυρός είχε άλλη άποψη: «25.000, προσοχή και επιθεωρήσεις για το σπίτι, βεβαίως όχι προοπτικές παντρειάς (τα νεαρά τέκνα ενοχλούν!) και ανά πάσα στιγμή λόγω πιθανών αντιρρήσεών σου το θέλω για ιδιοκατοίκηση»! Ευχαριστώ πολύ είπα, νοίκιασα, συμφωνίες κυρίων και σπουδάζω (δόξα τω παντοδύναμω Θεώ) για να πάρω σε εφτά χρόνια καμιά 50αριά χιλιάρικα, να νυμφευτώ, να κάμω παιδιά κτ.λ, κτ.λ και πάνω απ' όλα να ευχαριστώ τους αγίους που θα μπορώ να μιλώ για ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ. (Αν και πολύ φοβάμαι ότι κάτι σαν και μένα θα ζητούν ψωμί και όχι ελευθερία για διαμαρτυρίες ότι πεινάνε!). Και κοντά σε όλα αυτά βγαίνουν οι υπέργηροι «πνευματικοί σφραγιδοκράτορες» της Ακαδημίας που λένε ότι η Ελλάδα πεθαίνει από ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ: και εγώ συμφωνώ – πότε όμως αυτοί σαν «πνευματικοί μας ηγέτες» πίεσαν την κάθε κυβέρνηση να κατοχυρώσει δικαιώματα και ευκολίες - κίνητρα για Πολυτεκνία; **ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ, ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΓΡΙΑ ΞΕΠΕΣΜΕΝΗ ΠΟΡΝΗ ΚΑΝΕΙ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑΤΑ - ΔΕΝ ΞΕΓΕΛΑΕΙ ΟΜΩΣ ΚΑΝΕΝΑΝ ΠΛΕΟΝ** (Και θα βοηθήσουμε και μεις γι' αυτό!).*

Δεν θα θίξω άλλα προβλήματα, απλά θα αναφέρω ένα χαρακτηριστικό: το νέφος της Αθήνας και τη ρύπανση του Περιβάλλοντος. Προ ημερών στη Βουλή που συνεζητήτο, παρόντες 3 βουλευτές και ένας ομιλητής! Τι, να πω; Προσπαθώ να 'μαι καλός με τη Δημοκρατία μα εκείνη δε το θέλει!

*Και σοβαρός, πλέον επιστρέφω στο αρχικό λεχθέν: «Μην ασχολείσαι με την Πολιτική»! Και βεβαίως ΜΗΝ ΑΣΧΟΛΕΙΣΑΙ αν πρόκειται να μείνεις στο χρώμα της γραβάτας του ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ, στο ύψος του ΘΑΝΑΣΑΚΗ, στα μοντελάκια της ΜΙΜΗΣ, στη γραφικότητα του ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ. ΜΗΝ ΑΣΧΟΛΕΙΣΑΙ με την πολιτική αν είναι να κάνεις ότι κάνουν τα κοσμικά περιοδικά μας που έφτασαν στο σημείο να φωτογραφίζουν τις κάλτσες των πολιτικών σε κάποια εκδήλωση για να φανεί το χρώμα του γούστου τους! «Μακάρι» τούτος ο Τόπος να 'χε τέτοιας φύσεως προβλήματα – μα τούτος ο βράχος της Ανατολής έχει ΠΟΛΛΑ προβλήματα για να κρεμιέται απ' τις κάλτσες των ηλιθίων εξουσιαστών του! ΝΑΙ, ΜΗΝ ΑΣΧΟΛΕΙΣΑΙ με την Πολιτική αν «Πολιτική» είναι το αισχρό παζάρι των ψήφων, η στήριξη και διαιώνιση αυτού του άθλιου υπόκοσμου, η αναζήτηση προστατών, η στρέβλωση ιστορικών γεγονότων, η αντεθνική δράση, ο μαζάνθρωπος, το ποδόσφαιρο, η απάτη, το ψέμα, η ομοφυλοφιλία, τα ναρκωτικά, η φτηνή κολακεία, η εξαγορά των συνειδήσεων, η έλλειψη κάθε ιδανικού και αξίας, οι καταχρήσεις, οι τραπεζικές καταθέσεις, το ΦΠΑ, το βόλεμα και η **ΑΝΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ. ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΚΑΝΟΥΝ ΟΜΩΣ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΥΤΗΝ ΚΑΛΕΙΣΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙΣ ΠΡΟΤΟΥ ΤΟΥΤΗ ΞΕΘΕΜΕΛΙΩΣΕΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ!** Δεν πέθαναν λαοί επειδή ακρίβηνε το βούτυρο και τα μακαρόνια – πέθαναν όμως πολλοί λαοί όταν τα χαρακτηριστικά τους αλλοιώθηκαν βάναυσα απ' όλα τα παραπάνω στοιχεία. «Η αληθινή Πολιτική δεν μπορεί ποτέ να διαφθείρει τον χαρακτήρα. Αυτό το λένε μόνον εκείνοι οι οποίοι με τον κακό τους χαρακτήρα διέφθειραν την πολιτική».! Είναι μια Αλήθεια που πρέπει να 'χεις κατά νου προτού σταθείς υπερασπιστής της Ελληνικής μας Πατρίδος, προτού σταθείς μπροστά στα τόσα μεγάλα προβλήματα που απαιτούν σταθερότητα, σύνεση, ευθύνη και ταχύτητα – χωρίς να υπολογίζεις το «πολιτικό κόστος» και τις λοιπές αηδίες με τις οποίες στολίζουν οι πολιτικοί μας την τέλεια απραξία τους. ΓΙ' ΑΥΤΟ Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΟΣ ΙΣΧΥΡΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΞΑΝΑΘΕΣΕΙ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΟΠΕΙΝΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ – ΓΙ' ΑΥΤΟ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ, ΟΤΑΝ ΟΙ ΓΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΓΙΝΟΥΝ ΚΥΡΙΑΡΧΕΣ, ΣΤΗ ΓΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ.*

*Προτού κλείσω αυτό το άρθρο θα αναφέρω επιγραμματικά μερικά απ' τα προβλήματα του Λαού και του Τόπου μας, που θεωρούμε ύψιστης σημασίας για τη δική μας ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: Δημογραφικό πρόβλημα, Εισβολή ξένων - Επιμειξία, Τούρκοι της Θράκης, Ανεργία, Ρύπανση, Ναρκωτικά, Στέγη, Έλλειψη ηθών, Ιδιωτική... Παιδεία και Υγεία, Άθλια γραφειοκρατία, Ομοφυλοφιλία, Δικαιοσύνη, Χρηματιστική κοινωνία και μαζάνθρωπος, Οικονομική ανασφάλεια - εργασία, ξεπούλημα στο ξένο κεφάλαιο – ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΟΣΑ ΑΛΛΑ, μικρά και μεγάλα, μόνιμα και πρόσκαιρα, καθημερινά ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ μια νέα, ειλικρινή, δίκαιη και επαναστατική τοποθέτηση – **ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ**, περιμένουν τον δικό μας φλογερό ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΛΟΓΟ να ανοίξει ξανά τους ορίζοντες της Λαϊκής Ελπίδας προς ένα καλλίτερο Αύριο...*

«Το να κάνει κανείς από μια μάζα ένα λαό και από ένα λαό ένα κράτος, αυτό υπήρξε πάντοτε το βαθύτερο νόημα μιας αυθεντικής Πολιτικής»

ΚΑΙ Η ΜΟΝΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΗΜΕΡΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΜΕΛΙΩΘΕΙ ΑΠ' «ΤΟ ΝΕΟ ΙΔΑΝΙΚΟ, ΤΗ ΝΕΑ ΠΙΣΤΗ, ΤΗ ΝΕΑ ΣΗΜΑΙΑ»!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

Λόγια φτερωτά

«Ήταν πρώτη του Απρίλη
της ΕΟΚΑ η αρχή
σαν ακούστηκε στην Κύπρο
η φωνή του Διγενή».

—1η Απριλίου 1955, ξεκινά από την Κύπρο, μα γρήγορα αγκαλιάζει ολόκληρο τον Ελληνισμό, ο αγώνας των μαχητών της ΕΟΚΑ για ΕΝΩΣΗ του νησιού με τη μητέρα Ελλάδα. Ο αγώνας της ΕΟΚΑ ήταν ένας αγώνας σκληρός, τραχύς, ωραίος, μοναδικός.

—Η Ελληνική Νεολαία τον αγκάλιασε αμέσως. Διαδηλώσεις γινόντουσαν καθημερινά στην Αθήνα σαν εκδηλώσεις συμπαράστασης ηθικής στην Επανάσταση των σκλάβων αδελφών. Παλιοί μαχητές των Εθνικών Ιδεών μάζευαν όπλα για να τα στείλουν στο νησί της Αφροδίτης, στους σκλαβωμένους Αδελφούς. Οι πολιτικοί για μια ακόμη φορά σαν άλλοι Πόντιοι Πιλάτοι «ἔνιπταν τάς χείρας των» και κατεδίκαζαν τη βία και την τρομοκρατία. Οι κομμουνιστές, για μια ακόμη φορά στην πρωτοπορία της προδοσίας κατέδιδαν, μέσω του ραδιοφωνικού τους σταθμού, στους Άγγλους τον Ηγέτη της ΕΟΚΑ Γεώργιο Γρίβα - Διγενή. Για όσους δεν το ξέρουν: Οι Άγγλοι έμαθαν το όνομα του Διγενή από τον ραδιοφωνικό σταθμό του ΚΚΕ στη Μόσχα, που είχε το όνομα... «η φωνή της αλήθειας». Το κομμουνιστικό κόμμα Κύπρου (το γνωστό ΑΚΕΛ) στο πλευρό των Άγγλων, στο πλευρό της αποικιοκρατίας, καταδίδει, προδίδει, μάχεται με όλες του τις δυνάμεις ενάντια στον απελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ. Ο Διγενής δεν λυγίζει, η ΕΟΚΑ συνεχίζει! «Δράκος, Μάτσης, Δημητρίου, Λένας και Καραολής δώσανε με τόσους όλους τη Νεανική Ορμή!», λέει ο Ύμνος της ΕΟΚΑ. Αθάνατες σελίδες δόξας γράφονται στην πέρα για πέρα και τώρα και πάντοτε Ελληνική Κύπρο.

Ότι όμως κέρδισαν οι ηρωϊκοί εκείνοι μαχητές δεν δίστασε, γιατί άραγε να διστάσει, να ξεπουλήσει λίγα χρόνια αργότερα στη Ζυρίχη και στο Λονδίνο ο Καραμανλής, με συμπαραστάτη του τον Μακάριο. Και έτσι, φθάσαμε στην ανεξαρτησία, για να συζητάμε σήμερα για ομοσπονδία...

— Όλα όμως μπορούν να ξαναγίνουν όπως πρώτα, αρκεί να το θελήσουν οι Δυνατοί της Ψυχής και των Ιδεών. Η θέση της Κύπρου είναι στην αγκαλιά της Μητέρας Ελλάδας και μόνο, κάθε άλλη σκέψη είναι απλά προδοσία.

—1955, τότε που οι Έλληνες είχαν ΠΙΣΤΗ και ΙΔΑΝΙΚΑ, τότε που οι Έλληνες δεν είχαν Ι.Χ. - ΒΙΝΤΕΟ - ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ, είχαν όμως ΨΥΧΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ. Σήμερα, στην εποχή της παρακμής, όπου όλοι έχουν λησμονήσει την ΕΝΩΣΗ και που όπως διαβάζω στις εφημερίδες μελετάται στο υπό ίδρυση πανεπιστήμιο της Κύπρου να είναι επίσημη γλώσσα ΟΧΙ η ελληνική, αλλά η Αγγλική γλώσσα!...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΑΚΩΝ

ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

—Τα σκάνδαλα, οι καταχρήσεις, οι παράνομες προμήθειες είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα του Κοινοβουλευτισμού. Τα τελευταία γεγονότα έχουν πείσει και τον τελευταίο Έλληνα πολίτη γι' αυτό το αναμφισβήτητο γεγονός. Αυτό, πάντως, που σίγουρα κάνει καθένα να αγανακτεί είναι ο νόμος περί ασυλίας των βουλευτών. Γιατί δηλαδή, βάσει ποίας λογικής θα πρέπει οι βουλευτές να βρίσκονται πάνω από τους νόμους του κράτους και για αδίκημα που ένας απλός πολίτης πάει φυλακή, αυτοί να μένουν ατιμώρητοι;

—Πρόσφατα, σε δίκη που έγινε στο Α' Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, αποκαλύφθηκε πως ο βουλευτής Δ. Παπαδημητρίου (πρώην υφυπουργός Παιδείας μάλιστα!) είναι ένοχος για κοινές απάτες (δανείστηκε από τη Σουηδία χρήματα, που ποτέ δεν επέστρεψε), επιπλέον δε, εγγυήθηκε για να πάρει φίλος του δάνειο ύψους 1.200.000.000 δρχ.!!! Δάνειο το οποίο επίσης ποτέ δεν επεστράφη...

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

Με τίτλο «Η ετυμηγορία για το Κατύν», το αμερικανικό περιοδικό TIME, στο τεύχος του της 20/3/89 αναφέρεται στην αποκάλυψη των ενόχων ενός ακόμη στυγερού εγκλήματος του Σταλινισμού που μέχρι τώρα είχε χρεωθεί από τους νικητές του Β' Π.Π. – σε ποιον άλλον άραγε; – στον Γερμανικό Στρατό.

Όταν το 1943 ο Γερμανικός Στρατός αποκάλυψε την ύπαρξη των ομαδικών τάφων του Κατύν – με πάνω από 4.000 πτώματα Πολωνών αξιωματικών – η Μόσχα και αργότερα όλες οι Κομμουνιστικές Πολωνικές κυβερνήσεις, κατηγόρησαν για το έγκλημα αυτό τους Γερμανούς. Ο Πολωνικός λαός όμως, 46 χρόνια τώρα, δεν φαίνεται να πίστεψε και πολύ τις δηλώσεις τόσο των εγχώριων όσο και των εξ' ανατολών διαφωτιστών τους και πάντα υπήρχε διάχυτη η πεποίθηση ότι οι ένοχοι δεν ήταν άλλοι από τους Σοβιετικούς. Παράλληλα, η κυβέρνηση δεχόταν συνεχής πιέσεις να ερευνήσει το θέμα. Πριν δύο εβδομάδες, λοιπόν, η κυβέρνηση Γιαρουζέλσκι, επίσημα πια, παραδέχθηκε αυτό που οι Πολωνοί υποψιάζοταν χρόνια τώρα.

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος J. Urban δήλωσε: «Πιστεύουμε ότι τα πάντα υποδεικνύουν ότι το έγκλημα διαπράχθηκε από τη Σταλινική NKVD», τη Σοβιετική μυστική αστυνομία της περιόδου αυτής. Τον περασμένο μήνα, η εβδομαδιαία εφημερίδα Odrozenie της Βαρσοβίας, δημοσίευσε μια αναφορά του Πολωνικού Ερυθρού Σταυρού, του 1943, σύμφωνα με την οποία τα πτώματα που βρέθηκαν στο Κατύν ανήκαν σε δολοφονημένους στο διάστημα μεταξύ Μαρτίου και Μαΐου του 1940, πριν δηλ. οι Γερμανικές δυνάμεις αφιχθούν στην περιοχή. Η αναφορά βρέθηκε στο Λονδίνο σε κάποιο κρατικό αρχείο και προωθήθηκε στη Μόσχα από Πολωνούς ιστορικούς, μέλη της Πολωνο-Σοβιετικής επιτροπής επιφορτισμένης να καλύψεις τις κενές σελίδες στη μεταξύ των δύο χωρών ιστορία. Παρ' όλα αυτά, η επιτροπή που συγκροτήθηκε πριν δύο χρόνια, μετά από τη συνεχώς αυξανόμενη πίεση προς την Κυβέρνηση, απέτυχε να καταλήξει σε συγκεκριμένας συμπεράσματα. Μπορεί η περιβόητη «διαφάνεια» που διέπει την περίοδο αυτή την Σοβιετική πολιτική να οδήγησε στην παραδοχή από τους Σοβιετικούς ορισμένων από τα Σταλινικά εγκλήματα, στο θέμα του Κατύν όμως η μόνη παραχώρηση της Μόσχας ήταν μια ανακοίνωση ότι η Σοβιετική Κυβέρνηση πρόκειται να ανεγείρει κάποιο μνημείο για τους νεκρούς αξιωματικούς.

ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ

Τέσσερα χρόνια πριν, ο Μ. Γκορμπατσώφ δεσμεύθηκε ότι η ανταμοιβή από την εφαρμογή της perestroika θα ήταν τόσο η άνοδος της ποιότητος, όσο και η αύξηση στην ποσότητα των διαθέσιμων καταναλωτικών αγαθών. Σήμερα, τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Η χώρα αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη έλλειψη στοιχειωδών καταναλωτικών αγαθών τα τελευταία χρόνια.

Προϊόντα, που ανέκαθεν θεωρούνταν δυσεύρετα στη σοβιετική αγορά, όπως το κρέας και το βούτυρο, σήμερα είναι σπανιώτερα από ποτέ άλλοτε. Στη Ρωσία, τη Σοβιετική Δημοκρατίας στην οποία κατοικεί σχεδόν ο μισός Σοβιετικός πληθυσμός, το διαθέσιμο κρέας στα κρατικά καταστήματα είναι τόσο ανεπαρκές ώστε 1 στους 3 καταναλωτές προμηθεύεται τη μικρή ποσότητα που του αναλογεί μόνο με κουπόνι. Φέτος όμως, ακόμα και αγαθά καθημερινής χρήσεως, όπως το χαρτί τουαλέτας, έχουν εξαφανιστεί από τα ράφια, ενώ ουρές σχηματίζονται από τους Σοβιετικούς πολίτες για να προμηθευτούν απορρυπαντικά, παπούτσια, καφέ, ζάχαρη, τσάι, τυρί, σοκολάτα, φρέσκα φρούτα και πετσέτες μπάνιου.

Η λεγόμενο glasnost (διαφάνεια), κάνει το πρόβλημα των ελλείψεων ακόμα οξύτερο. Σοβιετικές εκδόσεις αφιερώνουν σελίδες επί σελίδων στην απελπιστική κατάσταση της αγοράς, καταγράφοντάς τη μέσα από άρθρα και γράμματα αναγνωστών. Η ημερήσια Vechernyaya Moskva γράφει: «Οι ελλείψεις μας έχουν επιτεθεί απ' όλες τις μεριές. Φαίνεται πως σε λίγο θα είναι πολύ δύσκολο να ονομάσουμε έστω και ένα προϊόν που δεν θα υπάρχει σε έλλειψη».

Μια χαρακτηριστική εικόνα της Σοβιετικής Οικονομίας σήμερα, δίνει ο οικονομολόγος Alexander Zaychenko στη μηνιαία επιθεώρηση του Ινστιτούτου Μελετών ΗΠΑ και Καναδά, παραδεχόμενος ότι τα παραγόμενα σοβιετικά καταναλωτικά αγαθά, καθώς και η στέγαση και η υγειονομική περίθαλψη είναι όχι μόνο φτωχά σε ποιότητα, αλλά και τα ακριβότερα σε ολόκληρο τον κόσμο, σε σχέση με την εργασία που χρειάζεται για να παραχθούν. Τέλος, σε μια σύγκριση που ίσως πριν λίγο καιρό να του κόστιζε τη θέση του, αναφέρει ότι οι Σοβιετικοί σήμερα δοκιμάζουν μια χειρότερη δίαιτα απ' αυτή των Ρώσσων του Τσάρου Νικόλαου του Β' το 1913, εξαιρούμενης βέβαια της ελίτ του κόμματος, που πάντα διατηρεί προσβάσεις προς τα πολυτελή καταστήματα.

Αυτή είναι η κατάσταση στη Σοβιετική Ένωση σήμερα, καθώς η perestroika αποδεικνύεται προς το παρόν άλλος ένας δυσκολοχώνευτος για το ρωσικό λαό καρπός της Οκτωβριανής Επανάστασης.

ΕΒΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΚΟΣΚΩΤΑ

Είναι φαίνεται κανόνας στη θαυμαστή κοινωνία μας οι ένοχοι να φωνάζουν δυνατώτερα απ' όλους για να καλύψουν τη βρώμικη φωλιά τους. Για να το διαπιστώσουμε αυτό δεν έχουμε παρά να κοιτάξουμε λίγο την περίπτωση Δανιήλ Αλχανάτη. Ο «κύριος» αυτός, που τυγχάνει γενικός γραμματέας της εβραϊκής κοινότητας Ελλάδας, δεν μας είναι άγνωστος. Πριν από δυόμιση περίπου χρόνια, τον Ιούλιο του '86, απειλούσε και έβριζε τον Λαϊκό Σύνδεσμό, επειδή στο περιοδικό του, τη «Χρυσή Αυγή», είχε γραφτεί ότι η κυριότερη γιορτή των εβραίων, η Χανουκά, είναι αφιερωμένη σε σφαγή Ελλήνων, πράγμα που είναι ένα αδιαμφισβήτητο ιστορικό γεγονός. Έλεγε μάλιστα τότε ότι θα μας πάει στα δικαστήρια, αλλά βέβαια αυτά ήταν λόγια του αέρα γιατί ξέρει καλά ότι δεν τον συμφέρει μια τέτοια δημοσιότητα. Αντίθετα, προσπάθησε να μας τρομοκρατήσει με τελείως γκανγκστερικές μεθόδους. Φαίνεται ότι ζήλεψε λίγη από τη «δόξα» του ομοφύλου του, του περιβόητου Καχάνε. Πάντως ούτε έτσι κατάφερε τίποτα, ή για να ακριβολογούμε, κατάφερε να μας κάνει ακόμα πιο αποφασισμένους να τον ξεσκεπάσουμε. Και έτσι ήρθε η 19η Μαρτίου 1989, η μάλλον αποφράς αυτή ημέρα για τον πονηρό εβραίο.

Την ημέρα αυτή δημοσιεύτηκε στο «Βήμα» (σελ. 29) ένα άρθρο με τον τίτλο «Η κλοπή άρχισε πολύ ενωρίς». Το άρθρο αυτό αναφέρεται στην έκθεση του προσωρινού επιτρόπου στην Τράπεζα Κρήτης κ. Ι. Καμάρα για τις δραστηριότητες του Κοσκωτά πριν αγοράσει την τράπεζα, δηλ. πριν το 1985. Μας αποκαλύπτει πως ο «δόκτωρ» είχε δώσει χρήματα και στον Αλχανάτη: 20 εκατομμύρια δρχ. τα οποία κανείς δεν γνωρίζει γιατί του τα έδωσε και που πήγαν τελικά τα χρήματα αυτά. Το άρθρο του «Βήματος» δεν μας λέει ποιος είναι ο Αλχανάτης. Όμως εμείς δεν εκπλαγήκαμε με την είδηση γιατί ξέρουμε καλά το ποιόν του ατόμου αυτού.

Εδώ όμως τίθενται μερικά βασικότερα ερωτήματα τα οποία δεν έχουν να κάνουν τόσο με τον οποιονδήποτε Αλχανάτη, όσο με τη γενικότερη θέση των εβραίων στην ελληνική κοινωνία:

α) Ο Αλχανάτης έλαβε 20 εκατομμύρια από τον Κοσκωτά **πριν** ο τελευταίος γίνει ιδιοκτήτης της τράπεζας Κρήτης. Ποτέ όμως ως τώρα δεν έχουμε πληροφορηθεί αν και πόσα έλαβε **μετά**. Είναι δυνατόν να σταμάτησαν οι χορηγίες του «δόκτορος» στον γ. γραμματέα της εβραϊκής κοινότητας το '85, όταν μάλιστα μετά την ημερομηνία αυτή ο μεγαλοαπατεώνας απέκτησε τεράστια ελευθερία κινήσεων;

β) Τα 20 εκατομμύρια προορίζονταν για τον Αλχανάτη προσωπικά; Δύσκολο να το πιστέψουμε· ο αρχιεβραίος μάλλον δεν έχει ανάγκη τα «ψίχουλα» αυτά, εάν ληφθεί μάλιστα υπόψιν και η ανθηρότατη οικονομική κατάσταση της οικογένειάς του (ακίνητα στην Εκάλη, στη Φιλοθέη, στη Βάρκιζα κ.τ.λ.). Άρα τα λεφτά κατά πάσα πιθανότητα κατέληξαν στα ταμεία της εβραϊκής κοινότητας. Πρόκειται δηλαδή για μια προφανέστατη περίπτωση κλοπής των χρημάτων των καταθετών για να ενισχυθούν τα ταμεία των εβραίων.

γ) Ποιός ελέγχει επιτέλους τα οικονομικά των εβραϊκών οργανώσεων στην Ελλάδα; Το ερώτημα βέβαια μπορεί να 'ναι μόνο ρητορικό· εμείς νομίζουμε ότι δεν υπόκεινται σε κανενός είδους έλεγχο. Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε το γεγονός ότι το κεντρικό ισραηλιτικό συμβούλιο (Κ.Ι.Σ.) έχει το δικαίωμα να κληρονομεί τις περιουσίες των άκληρων εβραίων ακόμα να εισπράττει ειδικό φόρο από τους εδώ εβραίους της παροικιας; (Π.Δ. 182/22.3.1978). Αυτά τα δικαιώματα δίνουν ή όχι στο Κ.Ι.Σ. μια θέση τελείως δυσανάλογη με τους υποτιθέμενους σκοπούς του και με τον αριθμό των εβραίων στην Ελλάδα; Του δίνουν ή όχι τη θέση του «κράτους εν κράτει»;

δ) Τέλος, τι μέτρα παίρνει η κυβέρνησή μας για την αποζημίωση των Ελλήνων της Παλαιστίνης των οποίων οι περιουσίες αρπάχτηκαν από τους σιωνιστές όταν το Ισραήλ ανακηρύχθηκε ανεξάρτητο κράτος και οι ίδιοι διώχτηκαν από τη χώρα; (Πώς είπατε; Δεν έχετε ακούσει ποτέ για Έλληνες της Παλαιστίνης; Καλά να πάθετε! Είναι καιρός να μάθετε ότι η πραγματική ιστορία δεν είναι ούτε το «ολοκαύτωμα», ούτε οι «άνεμοι του πολέμου» και οι συναφείς αηδίες).

Δεν περιμένουμε απάντηση από τους εβραίους. Τι να απαντήσουν άλλωστε; Να παραδεχτούν την ενοχή τους; Αυτό δεν το κάνουν ποτέ οι ψυχροί, υπολογιστές εγκληματίες. Έτσι λοιπόν ο κατά τα άλλα λαλίστατος Ιωσήφ Λόβιγγερ, ο πρόεδρος του Κ.Ι.Σ., θα σωπάσει, θεωρώντας ίσως το «Ε.Μ.» πολύ ασήμαντο για ν' ασχοληθεί μαζί του. Συγκρινόμενοι βεβαίως όσον αφορά τα υλικά μέσα με τους εβραίους, είμαστε φυσικά σε πολύ μειονεκτική θέση. Ίσως όμως η φωνή μας να μην είναι και τόσο ασήμαντη. Την απήχηση του πρώτου φύλλου μας, σας βεβαιώνουμε, θα ήθελαν πολύ να την είχαν άλλα φύλλα με δεκαπλάσια μέσα από τα δικά μας. Βρισκόμαστε λοιπόν στο σωστό δρόμο. Όσο για τον Αλχανάτη... φαντάζεσθε να θεωρήσει ότι «εθίγη η αξιοπρέπειά του» (!) και να μας ζητήσει το λόγο; Θα γελάσουμε πολύ...

ΕΒΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

—Στο περασμένο μας φύλλο είχαμε αναφερθεί στο γεγονός πως η Τουρκία είχε διορίσει με μισθό σαν υπεύθυνο των δημοσίων της σχέσεων στις ΗΠΑ τον Εβραίο, πρώην υπουργό της κυβερνήσεως Ρήγκαν, ΠΕΡΛ. Τα νεώτερα: Ο Περλ προσέλαβε στην εταιρεία του έναν Εβραίο, τον πρώην υπεύθυνο των Αμερικανο-Ισραηλινών σχέσεων της Γερουσίας. Τα αποτελέσματα: η Γερουσία των ΗΠΑ μελετά την παραβίαση, υπέρ της Τουρκίας, του 7/10 σχετικά με τη βοήθεια προς Ελλάδα και Τουρκία αντιστοίχως. Σε αντάλλαγμα, η τουρκική κυβέρνηση έκανε αντισλαμικό νόμο και ήλθε σε ανοιχτή σύγκρουση με το καθεστώς Χομεϊνί. Ακόμη, ο υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας Μεσούτ Γιλμάζ, έθεσε επίσημα για μια ακόμη φορά το θέμα των Τούρκων της Δυτικής Θράκης σε συνέδριο που έγινε στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας. Από την άλλη πλευρά, οι Τούρκοι ετοιμάζονται να κατεβάσουν στις εκλογές που έρχονται δικό τους ανεξάρτητο υποψήφιο, τον Σαντίκ Αχμέτ, με σκοπό δική τους ανεξάρτητη παρουσία στην ελληνική Βουλή. Όλα αυτά την ίδια στιγμή που ο Τύπος της Ευρώπης γράφει πως οι Τούρκοι ετοιμάζουν εργοστάσιο χημικών όπλων στα Άδανα. Την ίδια στιγμή εμείς διοργανώνουμε Ολυμπιάδες ειρήνης και οι κομμουνιστές από την άλλη συνεχίζουν να επαναλαμβάνουν το προδοτικό σύνθημα: «Οι Τούρκοι είναι αδέλφια μας».

Έλληνες Πατριώτες, ΞΥΠΝΗΣΤΕ, οι Τούρκοι για μια ακόμη φορά μας απειλούν! Και οι πολιτικοί μας για μια ακόμη φορά αδιαφορούν...

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στο μυαλό πολλών, η λέξη «Αμερική» είναι ταυτόσημη με έναν επίγειο παράδεισο, με τη σύγχρονη «Γη της Επαγγελίας», όπου όλες οι επιθυμίες και οι κρυφοί πόθοι του ανθρώπου των καιρών μας εκπληρώνονται με λίγη δουλειά και καλή τύχη. Οι καπιταλιστές θεωρούν την αμερικάνικη ως μια κοινωνία - πρότυπο. Οι μαρξιστές απλά την εξορκίζουν. Στον κάθε απλό άνθρωπο, όμως, φαντάζει η Αμερική σαν μια χώρα τυλιγμένη με ένα γοητευτικό μύθο. Αυτό το μύθο θα προσπαθήσουμε να καταρρίψουμε.

Δε χρειάζεται να σταθούμε μόνο στην ανυπαρξία αξιών, που κυριαρχεί στο ανθρώπινο αυτό μωσαϊκό. Ούτε στα αδιέξοδα, κοινωνικά κυρίως, που έχει οδηγήσει η φυλετική πανσπερμία. Πολύ δε περισσότερο δεν χρειάζεται να δώσουμε σημασία στην ιστορία αυτής της χώρας – που είναι λίγο ή πολύ γνωστή – για να καταλάβουμε τη σαπίλα που αντιπροσωπεύει η μια από τις δύο μεγάλες δυνάμεις του πλανήτη. Απλά θα προχωρήσουμε σε μια περιγραφή της ζωής του μέσου Αμερικανού, αρκετά αποκρουστική, όπως θα φανεί.

Πολλοί από τους αστούς που μας περιτριγυρίζουν παραδέχονται όλα τα τρωτά της αμερικάνικης κοινωνίας, που γι' αυτούς συνοψίζονται στην κρίση των ανθρώπινων σχέσεων. Τα αντισταθμίζουν, όμως, με όλες τις υλικές απολαβές που φαντάζονται για τον σύγχρονο Αμερικανό. Δε γνωρίζουν, όμως, μερικές πολύ απλές παραμέτρους. Έτσι, δεν ξέρουν πως ο μέσος οικογενειάρχης αναγκάζεται να κάνει δύο ή και τρεις δουλειές την ημέρα, με μισθό γύρω στα 4 δολάρια την ώρα, για να βγάλει πέρα τις οικογενειακές υποχρεώσεις. Δεν ξέρουν πως ένα συνηθισμένο επαρχιακό σπίτι στοιχίζει γύρω στα 250.000 δολάρια (περίπου 40 εκ. δρχ.) ή πως η μια ώρα παρκάρισμα στοιχίζει 15 δολάρια (περίπου 2.400 δρχ.). Έχουν όλοι στο μυαλό τους την εικόνα του πετυχημένου επιχειρηματία με τους υπέρογκους μισθούς, τα πανέμορφα σπίτια και τα πολυτελή κότερα. Εικόνα που κάνει το γύρο του κόσμου μέσα από τις τηλεοπτικές οθόνες. Δεν ξέρουν, όμως, την εικόνα της άλλης Αμερικής, αυτής των εκατομμυρίων αστέγων, που ζουν στους υπονόμους των μεγαλουπόλεων, ή σε μεγάλες εκτάσεις μέσα σε κάποιο δανεικό τροχόσπιτο. Δε γνωρίζουν για τις κομπίνες των ασφαλιστικών εταιριών ή των βιομηχανιών που αφήνουν αδιάφορα εκατοντάδες οικογενειών στο δρόμο, μόλις μυριστούν κάποιο εύκολο κέρδος. Ούτε βέβαια, υποψιάζονται την παγίδα που κρύβουν οι διάφορες πιστωτικές κάρτες, που αντί να διευκολύνουν, απλά χρεώνουν συνέχεια τον κάτοχό τους.

Βέβαια, υπάρχει και η Αμερική των πανεπιστημίων, των σύγχρονων «ναών της γνώσης», του Harvard και του Yale. Που, βέβαια, δεν προσφέρουν γνώση, αλλά μόνο τεχνικές, για την παροχή υπηρεσιών, στους μελλοντικούς, ελπιδοφόρους υπηρέτες του συστήματος. Φυσικά, οι περισσότεροι από αυτούς απλά δέχονται το ρόλο τους, ανίκανοι να τον αρνηθούν.

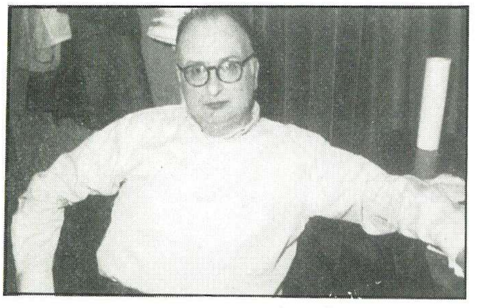
Προσφέρεται όμως και εναλλακτική λύση. Αυτή του περιθωρίου. Έτσι, σχηματίζονται οι ατέλειωτες στρατιές αλκοολικών, ναρκομανών, εγκληματιών, ψυχοπαρανοϊκών και κάθε πιθανής παραλλαγής του λεγόμενου «ανθρώπινου είδους».

Αυτή είναι η σύγχρονη Αμερική. Ένα τεράστιο κάτεργο, όπου όλοι δουλεύουν απεγνωσμένα για να ξεχρεώσουν ότι χρεώθηκαν με τη γέννησή τους. Για να ξεχρεώσουν το σπίτι, το αυτοκίνητο, το σχολείο, το πανεπιστήμιο, τις διακοπές. Για να πληρώσουν ανάγκες που στο κάτω - κάτω δεν έχουν, αλλά τους επιβλήθηκαν γιατί πρέπει να καταναλώσουν. Και πρέπει να καταναλώσουν, για να επιβιώσουν οι μεγάλες εταιρίες. Όποιος αντέχει σε αυτή τη ζωή, έχει καλώς. Του γαρνίρεται κιόλας με διάφορες «απολαύσεις» (κινηματογραφικές και μουσικές επιτυχίες, αθλητισμό, κουλτούρα κ.ά.). Όποιος δεν αντέχει. αφήνεται να μαζεύει σκουπίδια για να βρει τροφή...

Έτσι, ο μεγάλος κερδισμένος, ο Εβραίος, κυβερνάει. Και μιλάει με κολακευτικά λόγια για τη μεγάλη Αμερική, την ελευθερία, τη δημοκρατία, τι φυλετική ισότητα που αντιπροσωπεύει. Δοξολογεί το Θεό για την προστασία που της παρέχει και τον ικετεύει να τη βοηθήσει στην καθοδήγησει της ανθρωπότητας.

Φαίνεται πως σύμφωνα με τους Εβραίους στη μάχη μας θα έχουμε αντίπαλο και το Θεό...

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

—Μεγάλος θόρυβος γίνεται τον τελευταίο καιρό γύρω από την καινούργια δουλειά, το καινούργιο «στυλ» θα έπρεπε να πούμε καλύτερα, του Διοσύνη Σαββόπουλου. Αφορμή γι' αυτό το άρθρο στην εφημερίδα μας έδωσαν τα γραφόμενα και οι κριτικές πάνω στις νέες, νέες για το Σαβόπουλο φυσικά, τεχνικές και ιδεολογικές βάσεις της μουσικής του. Πριν όμως ασχοληθούμε με αυτές, απαραίτητο είναι να πούμε ποιος είναι ο σκοπός αυτής της σελίδας με τον τίτλο «ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ» στην εφημερίδα μας. Σκοπός μας είναι να αποκαλύψουμε τις ελληνικές, τις αυθεντικά ελληνικές μορφές της Τέχνης και της Παιδείας του Λαού μας. Αγωνιζόμαστε για ΕΝΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ, δίνουμε τη μάχη ενάντια στην ξενομανία, στην καταναλωτική χυδαιότητα και στη μαρξιστική αποκτήνωση. Αγωνιζόμαστε για την Ελληνική Παράδοση, που σίγουρα δεν έχει καμία σχέση ούτε με τον Καραγκιόζη, ούτε με τους καρσιλαμάδες. Η Ελληνική Παράδοση είναι γεμάτη Ήθος, Ομορφιά, Λιτότητα, Χάρη, Λεβεντιά, γεμάτη Αξίες και Ιδανικά και σίγουρα δεν έχει να κάνει ούτε με τον ανάπηρο κουτοπόνηρο καρπαζοεισπράχτορα, ούτε με τους Ανατολίτικους χασικλοειδείς αμανέδες. Αγωνιζόμαστε για να βρει και πάλι ο λαός μας τις νότες, τα χρώματα, τις γραμμές της Ελληνικής Τέχνης, της μεγάλης, μοναδικής Ελληνικής Τέχνης. Μέσα στα πλαίσια λοιπόν αυτού του Αγώνα είναι γραμμένες τούτες εδώ οι γραμμές και αυτός είναι ο μοναδικός σκοπός και η φιλοδοξία τους. Είμαστε στρατευμένοι της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ και με αυτό ακριβώς το πρίσμα θα εξετάσουμε και το θέμα μας, που σε αυτό το τεύχος είναι ο Διονύσης Σαββόπουλος. Ας έλθουμε όμως τώρα στο θέμα μας.

—Πριν λίγο καιρό, ο Σαββόπουλος ξύρισε το μούσι του και τα μαλλιά του, με αφορμή τη νέα του δουλειά στην μπουάτ «ΖΟΟΜ». Δήλωσε δε πως το κούρεμά του αυτό σημαίνει τάξιμο σε ένα αγώνα. Την ενέργειά του αυτή συνόδευσε με ενδιαφέρουσες, πράγματι ενδιαφέρουσες για τη σημερινή αποχαύνωση δηλώσεις, κατά του μαρξισμού και του καταναλωτισμού. Δηλώσεις γεμάτες Ιδεαλισμό και Πατριωτισμό. Είπε μεταξύ των άλλων πως μοιραίο ήταν να εμφανισθεί Κοσκωτάς, αφού όλοι σε αυτή τη χώρα κοιτάμε πώς θα 'κονομίσουμε, μίλησε για τις Αξίες και τα Ιδανικά του Στρατού και της Πατρίδας. Πριν αναφερθούμε στις αντιδράσεις που είχαν αυτές οι δηλώσεις του, καλό είναι να κάνουμε μια μικρή αναδρομή στο παρελθόν του ανδρός.

Ταγμένος γενικά αριστερά, ο Σαββόπουλος στη δεκαετία του '60 και του '70 είχε σταθεί πάντοτε μακριά από το σημείο να θεωρηθεί στρατευμένος και κομματόσκυλο. Η μουσική του είναι γεγονός πως πάντοτε διεκρίνετο τόσο για την καλλιτεχνική της αξία και ευαισθησία, όσο και για το Ελληνικό της ύφος. Πάντως, είναι γεγονός πως από παλαιά, από τότε όπου ο Σαββόπουλος εθεωρείτο αδιαμφισβήτητα αριστερός, για κάποιον που θα έκανε τον κόπο να διακρίνει κάτι πέρα από τις ετικέτες ήταν δυνατόν να αντιληφθεί τον ρωμαλέο Πατριωτισμό, που έκρυβε στην τέχνη του. Η «ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ», οι Λεβέντικοι Θρακιώτικοι σκοποί στα τραγούδια του, η Επαναστατικότητά του, το γνωστό «ΟΛΑΡΙΑ-ΟΛΑΡΑ» σε ρυθμό Ναζιστικού Εμβατηρίου, ήταν δείγματα μιας προσωπικότητας, που πολλούς σίγουρα προβλημάτιζε. Αυτό όμως που οπωσδήποτε έκανε πιο ευκρινές το «Μήνυμα» του Σαββόπουλου ήταν ο δίσκος του «Τραπεζάκια Έξω», οι ραδιοφωνικές εκπομπές του και μια τηλεοπτική παρουσία του. Πολύ πριν κάνει το «Μπαμ» στο «ΖΟΟΜ» είχε δείξει τα σημάδια αυτού που ήθελε να πει στο «Ζήτω, Ζήτω η Ελλάδα και κάθε τι μοναχικό στον κόσμο αυτό», καθώς και στα υπόλοιπα τραγούδια του «ιδιου δίσκου, ενός δίσκου γεμάτου από έναν υπολανθάνοντα Εθνικισμό.

—Σε μια μάλιστα ραδιοφωνική εκπομπή του, Χριστουγεννιάτικη, είχε λάβει το θάρρος να πάρει τηλέφωνο όλα τα Πατριαρχεία (Ιεροσολύμων, Αλεξανδρείας, Αντιοχείας και Κων/πόλεως) και να εύχεται για την ημέρα ρωτώντας συγχρόνως «ΕΑΝ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΕΚΕΙ ΚΑΛΑ ΚΡΑΤΕΙ». Με αυτή του την ενέργεια μας έδειξε προν τιμήν του πως είναι ένας από τους τελευταίους πιστούς στο Πνεύμα του Μείζονος Ελληνισμού. Στην ίδια ακόμη εκπομπή είχε καλέσει μέσω του ΟΤΕ ένα ελληνικό πλοίο, που βρισκόταν εκείνη την ώρα στον ωκεανό και είχε ρωτήσει τον καπετάνιο σαν άλλο πνεύμα μυθικό: «Ζει ο Βασιληάς Αλέξανδρος»; κι ο καπετάνιος σαν παληός, πιστός στις παραδόσεις θαλασσόλυκος είχε αποκριθεί «Ζει και βασιλεύει και τον κόσμο κυριεύει».

Ενέργειες και πράξεις που κάνουν κάθε φανατικό Έλληνα να ριγεί από συγκίνηση και περηφάνεια. Σε άλλη εκπομπή του τηλεοπτική αυτή τη φορά, σχετική με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, είχε απευθύνει σε πολλούς επώνυμους το ερώτημα: «Ποιος φταίει για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις;». Ο γνωστός μπολσεβίκος, πλην αξιόλογος μουσικός Θοδωράκης, είχε απαντήσει πως η ευθύνη είναι στο ΝΑΤΟ και στις ΗΠΑ και ο Σαβόπουλος «αφελώς» ανταπάντησε: «Καλά τώρα, το 1821, το 1453 που δεν υπήρχε ΝΑΤΟ ποιος έφταιγε;».

Και η απάντησή του αυτή δείχνει καθαρό τον τρόπο, το γνήσια ελληνικό τρόπο, που βλέπει τα πράγματα. Αυτά για το παρελθόν, όπου ο Σαββόπουλος περνούσε πολλές θέσεις θετικές συγκεκαλυμμένα, σήμερα όμως άρχισε να μιλά πιο καθαρά, πιο ανοιχτά. Τότε στο παρελθόν τις θέσεις του αυτές τις περνούσε στα ψιλά και με μια δόση αστεϊσμού τις θεωρούσαν «ιδιορυθμίες» καλλιτεχνικές.

Σήμερα όμως; Σήμερα που ο Σαββόπουλος μιλά καθαρά για Στρατό, για Ελληνισμό, για Πατρίδα; Σήμερα, του επετέθησαν πλέον ανοιχτά όλοι. Και τι δεν έγραψαν... Ότι το μόνο που λείπει από τη σκηνή είναι το βήμα της χήνας και άλλα σχετικά.

—Κλείνοντας το άρθρο αυτό θα ήθελα να καταλήξω στα εξής: λέει ο Σαβόπουλος πως απέτυχε η αριστερά και πως δεν τον εκφράζει ο μαρξισμός. Την ίδια στιγμή όμως υπογράφει τη δήλωση συμπαράστασης των καλλιτεχνών στο συνασπισμό της Αριστεράς. Λέει πως πρέπει να κάνουμε παιδιά και πως η χώρα υποφέρει από υπογεννητικότητα, σωστό μεν αλλά δεν παίρνει θέση για το νόμο περί εκτρώσεως. Λέει πως οι Τούρκοι είναι εχθροί μας, αλλά δεν παίρνει θέση για τα φίδια που ζεσταίνουμε στον κόρφο μας, τους Τούρκους της Ξάνθης και της Κομοτινής. Λέει πως ο Στρατός είναι ιδανικό, αλλά δεν παίρνει θέση ενάντια στους αρνητές συνειδήσεως. Πήγε στην Κύπρο και έδωσε συναυλία και μίλησε για την Ένωση, άλλά δεν παίρνει θέση κατά του βασικού νεκροθάφτη της Ένωσης, του Καραμανλή, απεναντίας μάλιστα!

—Λοιπόν, με δύο λόγια, άλλα λέει και άλλα κάνει. Αυτό σημαίνει πως εάν πραγματικά πιστεύει αυτά που λέει, τότε είναι ένα πρόσωπο τραγικό. Τραγικό γιατί δεν έχει το θάρρος να κάνει τις Ιδέες του πράξεις. Παρ' όλα αυτά πρέπει να τονίσουμε πως μέσα στον ωκεανό των τουρκοαμανέδων και των νέγρικων κρότων και ορυμαγδών, η Τέχνη του Σαββόπουλου έχει στοιχεία θετικά για τον Αγώνα για την Ελληνικότητα, την Παράδοση και την Πατρίδα.

ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ

- **Στον ψεύτικο ανταγωνισμό δεξιών πλουτοκρατών και αριστερών ψευτοσοσιαλιστών.**
- **Στην εισβολή των εγχρώμων που προωθούν οι κεφαλαιοκράτες για φθηνά εργατικά χέρια.**
- **Στην μετατροπή της χώρας μας, σε ένα πολυφυλετικό κράτος Αφροασιατών, Τούρκων και Γύφτων.**
- **Στο ξεπούλημα των εθνικών μας συμφερόντων.**
- **Στην αλλοτρίωση της πολιτικής μας ζωής χάριν μίας οικουμενικής «κουλτούρας».**
- **Στην καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και στην υποβάθμιση της ζωής μας.**
- **Στον ψεύτικο προοδευτισμό που είναι υπέρ της φυλετικής επιμειξίας, των εκτρώσεων, των ναρκωτικών, της άρνησης της Ελληνικότητας μας, κατά της θητείας προς την Πατρίδα.**

√ ΣΤΙΣ ΔΕΞΙΕΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Αξιότιμοι κύριοι,

με ιδιαίτερη έκπληξη αλλά και μεγάλη χαρά πήρα το 1ο φύλλο της εφημερίδας σας. Γνωρίζω το περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ από παλιότερα και πιστεύω ότι μέσω της εφημερίδος θα φτάσει πιο μακρυά η φωνή του πατριωτισμού που τόσο όμορφα εκφράζεται. Τα μεγάλα προβλήματα του λαού μας και τα εθνικοφυλετικά μας θέματα ελπίζω να βρουν μια τέτοια προσέγγιση απ' την ιδεολογία μας που θα είναι προσιτή για κάθε αγνό Έλληνα Πατριώτη. Με γνώμονα πάντα, οι αδικημένες και πλανημένες πατριωτικές - εθνικιστικές δυνάμεις να γίνουν η αιχμή του δόρατος που θα συντρίψει οριστικά τόσο την πλουτοκρατική αντίδραση, όσο και την μπολσεβίκικη καταδυνάστευση των σύγχρονων καιρών.

Εύχομαι η εφημερίδα σας να φτάσει σταδιακά και στο τελευταίο ελληνικό σπίτι. Και επειδή είμαι νέος, εύχομαι και θα παλέψω να γίνει η εφημερίδα κάθε νέου Έλληνα που πιστεύει στο Μέλλον.

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς
Γ.Δ., Περιστέρι

Αγαπητέ μας φίλε, πρωτίστως υπογράφουμε μαζί σου ότι ο ΛΑΪΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. Η Πίστη και ο Αγώνας μας θα φέρουν αυτό το Μέλλον πιο γρήγορα κι απ' όσο φαντάζονται οι αισιοδοξότεροι των φίλων μας! Είμαστε Νέοι και βγαλμένοι απ' το μόχθο του Λαού μας, δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να εγγυηθούμε ότι μέχρι θανάτου θα πολεμήσουμε για τη δικαίωση αυτού του μόχθου. Σ' αυτήν τη μεγαλειώδη μάχη σε καλούμε να δώσεις το παρόν μέσα απ' τις τάξεις μας, γιατί απ' όσα γράφεις φαίνεται ότι μας γνωρίζεις και το κυριώτερο ότι παλεύεις για τους ίδιους σκοπούς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Κύριε Διευθυντά,

σας γράφω για να εκφέρω μερικές προσωπικές μου κρίσεις αναφορικώς με το 1ο φύλλο της εφημερίδος σας.

Κατ' αρχήν, συγχαρητήρια γι' αυτήν καθ' αυτήν την τόλμη σας να εκδόσετε εφημερίδα με τέτοιο περιεχόμενο, πατριωτικό και αντισιωνιστικό, δεδομένου ότι σήμερα ο Τύπος κυριαρχείται από τους Εβραίους και τα συνειδητά και μη ενεργούμενά τους. Γνωρίζουμε ότι η πορεία θα είναι σκληρή και μακρά, αλλά εγώ από αυτή τη στιγμή δηλώνω ευθαρσώς ότι θα παραμείνω αναγνώστης και υποστηρικτής της, ανώνυμος, μα συνεπής.

Επειδή τυγχάνω εργάτης και είμαι υπερήφανος γι' αυτό, θα επιθυμούσα να συνεχιστούν άρθρα παρόμοια με εκείνα της σελίδας 5 για τους έγχρωμους που παρασιτούν στη χώρα μας, καθώς και άλλα συναφή. Δυστυχώς οι εργάτες σήμερα, οι Έλληνες εργάτες, ταλαιπωρούμαστε τόσο από το κεφαλαιοκρατικό, αμείλικτο σύστημα, όσο και από τους διάφορους μαρξιστές. Αυτοί οι τελευταίοι, πάντοτε διεθνιστές και πράκτορες, προσπαθούν να μας πείσουν ότι αγωνίζονται για το καλό μας, ενώ συγχρόνως προωθούν την εγκατάσταση ξένων εργατών που κυριολεκτικά μας κλέβουν το ψωμί των παιδιών μας. Αμφιβάλλω εάν οι «εγκέφαλοί» τους έχουν δουλέψει ποτέ δίπλα σε εργάτες σε βαριές βιομηχανίες, σε ναυπηγεία, σε οικοδομές. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η ψήφος μας και η αγωνιστικότητά μας. Παρασυρμένος κάποτε από τα φανταχτερά συνθήματα των κομμουνιστών τους είχα ακολουθήσει, μα τους εγκατέλειψα όταν αντιλήφθηκα την κίβδηλη και εθνοπροδότικη τακτική τους, τη δήθεν φιλεργατική και φιλολαϊκή.

Μετά τιμής Αντώνιος Κ. - Χαϊδάρι

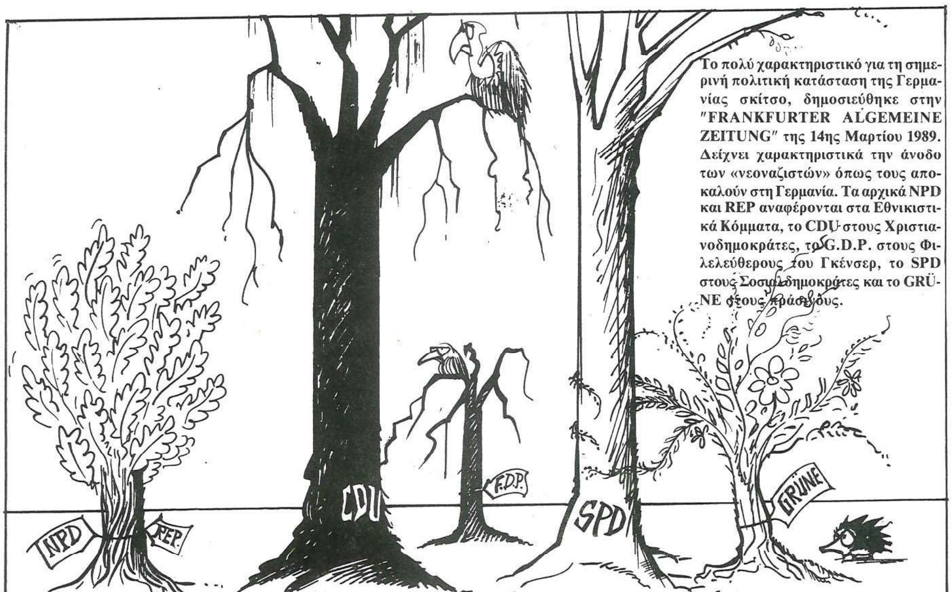
Αγαπητέ κύριε, χαιρόμαστε για την ουσιαστική και θετική τοποθέτησή σου στο θέμα των ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ. Όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι κατανοούν αυτό το άθλιο παιχνίδι της πλουτοκρατίας και του μπολσεβικισμού, που έντεχνα παίζεται στις πλάτες των ανθρώπων του μόχθου. Στην Πατρίδα μας αυτό που συντελείται τα τελευταία χρόνια είναι το ανάλογο των Ευρωπαϊκών χωρών – πίσω όμως από κάθε παρακμή και κάθε αδιέξοδο κρύβεται η Αναθεώρηση και η Αναγέννηση... Σ' αυτήν μπροστά τώρα θά 'σαι εσύ, που προδόθηκες απ' τα απατηλά οράματα των κομμουνιστών «Εργατοπατέρων», εσύ που γεύτηκες το φθόνο και την εκμετάλλευση απ' τους κεφαλαιοκράτες και τους κάθε λογής χρηματοκράτορες. Γι' αυτό είμαστε σίγουροι ότι δεν θα μείνεις για πάντα ένας «ανώνυμος» υποστηρικτής. Είναι μια πρόκληση που δεν θα αρνηθείς γιατί πλέον έχει να κάνει «με τους χτύπους της καρδιάς σου»...

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Οι πρόσφατες δημοτικές εκλογές στη Γαλλία, Δ. Γερμανία και Αυστρία, συγκέντρωσαν το ενδιαφέρον όλων των πολιτικών παρατηρητών της Ευρώπης. Ο απόηχός τους έφτασε ως τη χώρα μας, αλλοιωμένος, όμως, όπως ήταν αναμενόμενο. Στις, μεγάλης πολιτικής σημασίας, εκλογές της Γαλλίας, τα αποτελέσματα του Εθνικού Μετώπου, του Ζ. Μ. Λεπέν, χαρακτηρίστηκαν απ' όλο τον ευρωπαϊκό Τύπο ως εκπληκτικά. Η δική μας ΕΡΤ, όμως, εφηύρε της «κάθετη εκλογική πτώση του φασίστα Λεπέν». Ποια ήταν αυτή η πτώση; Τα αποτελέσματα του Εθνικού Μετώπου κυμαίνονταν από 10,09 - 22,21% στον 1ο γύρο και από 9,06-35,75% στον 2ο γύρο. Ειδικότερα, το Εθνικό Μέτωπο σημείωσε μεγάλη άνοδο στην Κεντρική και Νοτιοανατολική Γαλλία και στην Αλσατία, ενώ στο Παρίσι, όπου τα εκλογικά ποσοστά του ήταν πάντοτε χαμηλά, σημείωσε αύξηση της εκλογικής του δύναμης, της τάξης του 50%. Ας σημειωθεί πως στο 20ο διαμέρισμα του Παρισιού, όπου έβαλε προ σωπικά υποψηφιότητα ο Λεπέν, συγκέντρωσε το 15,58% των ψήφων στον 1ο γύρο. Η κατάληξη ήταν, το

Εθνικό Μέτωπο να εκλέξει αντιπροσώπους στα δημοτικά συμβούλια 171 πόλεων, με πληθυσμό άνω των 20.000 κατοίκων, καθώς και το δήμαρχο της πόλης Saint-Gilles του Gard. Ήταν τη πρώτη φορά που αντιπρόσωποι του Εθνικού Μετώπου μπήκαν σε δημοτικά συμβούλια. Μαζί δε με την παράλληλη πτώση της γαλλικής δεξιάς, σημειώνεται, από όλους τους παρατηρητές, πως είναι η ιδανική ευκαιρία για το Εθνικό

Το πολύ χαρακτηριστικό για τη σημερινή πολιτική κατάσταση της Γερμανίας σκίτσο, δημοσιεύθηκε στην "FRANKFURTER ALGEMEINE ZEITUNG" της 14ης Μαρτίου 1989. Δείχνει χαρακτηριστικά την άνοδο των «νεοναζιστών» όπως τους αποκαλούν στη Γερμανία. Τα αρχικά NPD και REP αναφέρονται στα Εθνικιστικά Κόμματα, το CDU στους Χριστιανοδημοκράτες, το G.D.P. στους Φιλελεύθερους του Γκένσερ, το SPD στους Σοσιαλδημοκράτες και το GRÜNE στους πράσινους.

Μέτωπο να παίξει πρωτεύοντα ρυθμιστικό ρόλο στην πολιτική σκηνή της Γαλλίας. Και το πρώτο βήμα θα είναι οι επόμενες εκλογές για το Ευρωκοινοβούλιο, όπου, πρέπει να τονιστεί πως ο εκλογικός νόμος είναι ιδιαίτερα ευνοϊκός για το Εθνικό Μέτωπο.

Βέβαια και άλλα «φαντάσματα του παρελθόντος» και «μαύρα δηλητήρια» μας επισκέφτηκαν κατά κόρον τις τελευταίες ημέρες, μέσα από τις σελίδες του Αθηναϊκού Τύπου. Η αναφορά γίνεται στις δημοτικές εκλογές του γερμανικού κρατιδίου της Έσσης, καθώς και της Αυστρίας. Στις εκλογές της Έσσης, με σημαντικότερη περιφέρεια το οικονομικό κέντρο της Δ. Γερμανίας, τη Φραγκφούρτη -- μια πόλη που το 22% των 600.000 κατοίκων της αποτελείται από ξένους μετανάστες, το νεοναζιστικό κόμμα NPD πήρε το 6,6% των ψήφων. Οι 20.000 ψήφοι του προέρχονται, κυρίως, από εργάτες και νέους, ηλικίας 18-24 χρόνων. Βέβαια, οι απανταχού εκλογομάγειροι έτρεξαν να τους κατατάξουν στην Άκρα Δεξιά της φαντασίας τους, ενώ οι χριστιανοδημοκράτες, για να προλάβουν δικές τους απώλειες, έσπευσαν να υιοθετήσουν τα συνθήματα του NPD, με πρώτο το «όχι στη μετανάστευση».

Ενώ, σε συνδυασμό με την πρόσφατη επιτυχία των Ρεπουμπλικάνων στο Δ. Βερολίνο, ο ηγέτης των Ελεύθερων Δημοκρατών, κόμης Ότο φον Λάμπσντορφ, θα πει πως «το πολιτικό τοπίο θυμίζει τη δημοκρατία της Βαϊμάρης». Ταυτόχρονα, στην Αυστρία οι εθνικιστές έφεραν σημαντικά αποτελέσματα στην Καρίνθια, στο Σάλτσμπουργκ και στο Τυρόλο.

Τελικά, ίσως αυτή η ομοβροντία αποτελεσμάτων σημαίνει πως κάποιοι νέοι έρχονται στη θέση των φαντασμάτων του παρελθόντος.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Στην Αυστρία το έδαφος άρχισε να τρέμει κάτω από τα πόδια των μέχρι τώρα κυρίαρχων κομμάτων του κατεστημένου. «Ξυλοδαρμό» χαρακτηρίζει το TIME τη σημαντική απώλεια ψήφων και εδρών, τόσο για τους Σοσιαλιστές του Καγκελλαρίου F. Vranitzky, όσο και για τον άλλο εταίρο του κυβερνητική συνασπισμού, το Λαϊκό Κόμμα του υπουργού Εξωτερικών Alois Mock. Το χειρότερο χτύπημα δέχθηκε το Λαϊκό Κόμμα το οποίο έχασε την πλειοψηφία στο Salzburg και έπεσε κατά 16% στο Τυρόλο, το σημαντικότερό του προπύργιο. Οι Σοσιαλιστές τα πήγαν κάπως καλύτερα, αναγκάστηκαν όμως να παραδώσουν την πλειοψηφία στην Carinthia, μια περιοχή στην οποία βρίσκονται συνεχώς στην κυβέρνηση από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Κερδισμένοι των περιφεριακών αυτών εκλογών, που έλαβαν χώρα σε 3 από τις 9 επαρχίες της Αυστριακής επικράτειας: Οι Πράσινοι και το Κόμμα της Ελευθερίας (FP). Σημαντική χαρακτηρίζεται η επιτυχία των Πρασίνων να κατακτήσουν για πρώτη φορά έδρες στο Salrburg και στο Tyrol, ο μεγάλος όμως νικητής ήταν το Κόμμα της Ελευθερίας (FP). Το FP, του δικηγόρου Jörg Haider, είναι ένα κόμμα, οι πολιτικές ρίζες του οποίου βρίσκονται στο 1949 και πολλά από τα στελέχη του συνδέονται στενά με το Εθνικοσοσιαλιστικό παρελθόν της Αυστρίας. Η τοποθέτησή του υπέρ ενός Γερμανικού Εθνικισμού και κατά των ξένων μεταναστών, αποτελούν τα χαρακτηριστικά σημεία του προγράμματός του. Το FP συγκέντρωσε πάνω από 20% από ένα σύνολο 1 εκατομμυρίου ψήφων και στις τρεις επαρχίες και τώρα ο αρχηγός του Haider φιλοδοξεί να εκμεταλλευτεί τη μεγάλη του νίκη (το FP σχεδόν διπλασίασε τη δύναμή του) κυρίως στην περιοχή της Carinthia όπου οι Σοσιαλιστές είναι τώρα πια αναγκασμένοι να ψάξουν για συνεταίρους αν θέλουν να παραμείνουν στην κυβέρνηση. Χαρακτηριστικό για τον πολιτικό προσανατολισμό του FP το παρακάτω συμβάν.

Καθώς ο Haider εισέρχοταν θριαμβευτής στο κτίριο της τοπικής κυβερνήσεως στο Klageufurt της Carinthia, ένας σοσιαλιστής αναφώνησε «Χάιλ! Έφθασε ο Γκαουλάιτερ!», ενώ κάποιος άλλος χαιρετούσε επιδεικτικά κατά τον Εθνικοσοσιαλιστικό τρόπο. Ο Haider τους αγνόησε προσπερνώντας τους, χαμογελώντας όμως με νόημα.

Στις 30 Ιανουαρίου αυτού του χρόνου, ακούσαμε από τα Ελληνικά μέσα μαζικής ενημερώσεως, να λένε πως δυσάρεστη έκπληξη περίμενε τους δημοκράτες του Δυτικού Βερολίνου στα αποτελέσματα των τοπικών εκλογών της περιοχής. Η έκπληξη λεγόταν ΣΕΝΧΟΥΜΠΕΡ και για μας πρέπει να πούμε πως ήταν έκπληξη ευχάριστη. Το γεγονός πως το Ρεπουμπλικανικό κόμμα του πρώην Αξιωματικού των ΕΣ-ΕΣ Σενχούμπερ είχε κατορθώσει να πάρει στις εκλογές του Βερολίνου το 7,5%, ήταν για μας ένα γεγονός όχι μόνο ευχάριστο, αλλά και σημαντικό, γιατί δείχνει πως η ΚΑΡΔΙΑ της Ευρώπης, η Γερμανία, επιτέλους αρχίζει να ξυπνά. Το εβραιοκρατούμενο καπιταλιστικό σύστημα θορυβήθηκε. Έτσι, αμέσως μετά τα αποτελέσματα του Βερολίνου, άρχισαν οι εκπομπές περί «ολοκαυτωμάτων», περί ναζιστικού κινδύνου κ.τ.λ. Συνέλαβαν, μάλιστα, έναν Γερμανό Πατριώτη, τον Κύνεν, άρχισαν να δείχνουν διάφορα ψέματα στις τηλεοράσεις σε όλη την Ευρώπη, τα είδαμε και εμείς εδώ στην Ελλάδα, άρχισαν να δείχνουν λάβαρα με αγκυλωτούς σταυρούς, μια ξιφολόγχη και ένα αεροβόλο πιστόλι! Μάλιστα κύριοι, για να καταλάβετε πόσο αστείοι και αισχροί συγχρόνως είναι στην προπαγάνδα τους οι εχθροί μας, το γεγονός πως βρήκαν στο σπίτι ενός Εθνικοσοσιαλιστή στη Γερμανία ένα αεροβόλο πιστόλι (ένα νόμιμο δηλαδή και ακίνδυνο αντικείμενο) έκανε το γύρο ολόκληρου του κόσμου μέσα από τους εβραιοκρατούμενους τηλεοπτικούς σταθμούς. Και το γεγονός πως κάθε μέρα, ναι, κάθε μέρα, οι Εβραίοι στην Παλαιστίνη σκοτώνουν παιδιά, περνά στα ψιλά των ειδήσεων

Ο εμπνευσμένος ηγέτης των Πατριωτών της Αυστρίας

τους, χωρίς καμιά χαρακτηριστική εικόνα των σιωνιστικών φρικαλεοτήτων. Και σας ερωτώ, εδώ και δύο χρόνια οι Εβραίοι έχουν σκοτώσει πάνω από 500 Παλαιστίνιους στα κατεχόμενα. Είδατε έστω και μια φορά στις τηλεοράσεις σας ένα πτώμα Παλαιστίνιου, μια κηδεία, μια εικόνα τέλος πάντων, χαρακτηριστική της σιωνιστικής φρίκης; ΟΧΙ, ΔΕΝ ΕΙΔΑΤΕ, είδατε όμως το αεροβόλο και την ξιφολόγχη του Κύνεν...

—Η Αλήθεια όμως, όπως λέει και ο λαός, καμιά φορά αργεί να 'ρθεί, όμως πάντοτε έρχεται. Η Ευρώπη αρχίζει να ξυπνά από τον βαθύ λήθαργο της προπαγάνδας των νικητών. Έτσι, αυτή τη φορά η σιωνιστική προπαγάνδα στη Γερμανία δεν απέδωσε και μια ακόμη δυσάρεστη έκπληξη περίμενε τους «δημοκράτες» της Ευρώπης. Στις 12 Μαρτίου, στις τοπικές εκλογές της Έσσης, το ακόμα πιο ξεκάθαρα από πλευράς ιδεολογικής και πολιτικής τοποθετημένο N.P.D. κέρδισε το 7% των ψήφων. Την ίδια μέρα, σε ένα άλλο κομμάτι της Γερμανίας, στην Αυστρία, ένα άλλο ΛΑΪΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ, το κόμμα της Ελευθερίας, κερδίζει το 22% των ψήφων. Αρχηγός του ένας νέος άνδρας, 39 ετών, ο ΧΑΪΝΤΕΡ, γιος αξιωματικού των ΕΣ-ΕΣ. Την ίδια μέρα, άλλη δυσάρεστη έκπληξη περίμενε τους δημοκράτες στη Γαλλία, όπου το ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ του παλιού Λεγεωνάριου ΖΑΝ-ΜΑΡΙ ΛΕΠΕΝ συγκέντρωνε, στις δημοτικές εκλογές, πάνω από το 10% των ψήφων. Στη Γαλλία, πίστευαν πως μετά την αλλαγή του εκλογικού νόμου, αλλαγή που είχε γίνει ειδικά για να μη βγάλει βουλευτές το Εθνικό Μέτωπο, πίστευαν πως ο Λεπέν είχε τελειώσει. Τα γεγονότα όμως τους διάψευσαν φρικτά. Για να σκεφθείτε δε πόσο «δημοκράτες» είναι οι αντιφασίστες της Γαλλίας, στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές ο ΛΕΠΕΝ με το 10% των ψήφων έβγαλε μόνο έναν βουλευτή!

Ότι και να κάνουν όμως, η Ευρώπη Ξυπνά! Και τίποτε δεν είναι ικανό να σταθεί εμπόδιο στο δρόμο της. Γερμανία, Γαλλία, Αυστρία είναι μόνο η Αρχή! Η τροχιά της Ιστορίας δεν αλλάζει, όσο κι αν προσπαθήσουν οι τυφλοπόντικες των πολυεθνικών και των χρηματιστηρίων. Η ΕΥΡΩΠΗ ΞΥΠΝΑ! Και είμαστε σίγουροι πως στις Ευρωεκλογές, στις 18 Ιουνίου, πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις τους περιμένουν!